

ЩЕ ОДИН ВІННИЧАНИН
СТАВ ГЕРОЄМ УКРАЇНИ

С.9

СЕРЕДА
7 січня 2026 року

№1 (1774)

ЩО ЗМІНИТЬСЯ ДЛЯ
ВІННИЧАН У СІЧНІ

С.3

20 MINUT.UA

ВТРАТИВ ЗІР У ПОЛОНІ, АЛЕ НАПИСАВ ВІРШ ПРО МАМУ

- Два роки утримували у російському полоні добровольця, який служив навідником мінометного розрахунку, 49-річного Юрія Дмитрієва
- Весь цей час його мамі не повідомляли, де він, бо перед тим жінка перенесла інсульт
- Журналіст RIA розмовляв з мамою і її сином після того, як він повернувся з полону

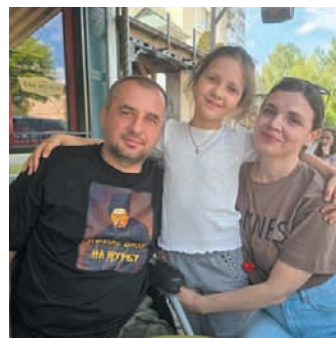
С.7

ЯК ВІННИЧАНКА ОДЯГАЛА ЗІРОК ЕСТРАДИ

- «Іконою стилю 70-х» назвав її американський журнал про моду і життя. У її сценічних костюмах виступали Софія Ротару, Василь Зінкевич, Назарій Яремчук, Іво Бобул, Павло Дворський. Усе це — про нашу землячку Аллу Дутковську

С.10

«ДУМАЮ ПРО СІМ'Ю — І РУХАЮСЯ ВПЕРЕД»

- Поранення змінило життя Сергія Кумчака назавжди — він втратив одразу три кінцівки. Проте не здався. Чоловік тренується у спортзалі, знову стріляє і навіть водить авто. Історія, яка може надихнути інших

С.8

РЕКЛАМА

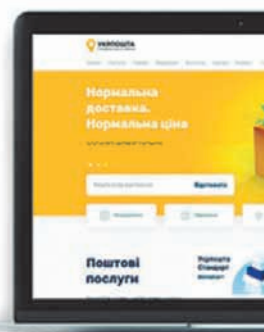
Передплати газету RIA
онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

ДОБРОБУД
DEVELOPMENT

КВАРТИРИ від забудовника

від **34 500** грн

ЛІДЕР ДВІЧІ

ЦІНИ БЕЗ
КОНКУРЕНТІВ

☎ 097 051 07 07

2025
Dobrobud

Асоціація
Незалежні Регіональні
Видавці України

Здійснено за підтримки Асоціації "Незалежні регіональні видавці України" та Foreningen Ukrainian Media Fund Nordic в рамках реалізації проекту Хаб підтримки регіональних медіа. Погляди авторів не обов'язково збігаються з офіційною позицією партнерів

ДУМКА

НАТАЛІЯ ІШКОВА
ПСИХОТЕРАПЕВТ

Якщо мама не навчила

1. Злишся — рви папір. Не стримуй, не збирай, не ковтай. У сплеску злості має бути безпечний вихід, інакше заряд застрягне в тілі і створюватиме хвороби.
2. Сумно — підніміть руки вгору на 10 секунд. Серйозно. Це активує дихання, витягує спину, головному опору тіла, і трохи повертає в тіло, тут і зараз.
3. Втомилася — ляж у позу дитини. Це із йоги. Просто лягти лобом у підлогу, коліна під себе. Заземляйся. Світ зачекає.
4. Бісить людина — випиши все на папір та спали. Не заради помсти, заради себе. Вогонь допомагає очищатись. Та й символічно, щоб не носити це в голові.
5. Не можеш зосередитись — малюй нескінченність. Нескінченний контур = нескінченний потік думок. Спокій у повторенні.
6. Опустилися руки і нічого не хочеться. Малюй дорогу! Навіть якщо не знаєш, куди тепер іти. Мозок такий спритний, подумає маршрут!
7. Немає енергії — намалюй сонце та дерево. Символи стійкості та життя. Малювання, це не якась вам нісенітниця, це прямий контакт через тіло з психікою.
8. Хочеш тепла та любові — малюй червоні квіти або пали червоні свічки. Ти можеш сама створювати те, чого нібито тобі не вистачає.
9. Досягнула мети — підстрибни, поплескай в долоні, викрикну «ура!», як колись у дитинстві. Коли ти розділяєш радість тілесно — її стає більше! Спробуй!

П'ЯНИЙ ЧИНОВНИК ПОТРАПИВ У ДТП

Резонанс ■ Аварія за участю автомобіля Вінницької обласної військової адміністрації сталася на П'ятничанах. Позашляховик врізався у газорозподільну шафу, після чого водій залишив місце ДТП. Наступного дня його звільнили з посади

АЛЬОНА ЧЕРНІУК,
RIA, (093)8905679

Пізно ввечері, 30 грудня, сталася дорожньо-транспортна пригода за участю службового автомобіля Вінницької обласної військової адміністрації. Позашляховик з'їхав з дороги та врізався у газорозподільну шафу, пошкодивши інфраструктурний об'єкт.

Очевидці події повідомили, що водій самостійно вибрався з автомобіля. За словами свідків, він мав ознаки алкогольного сп'яніння та залишив місце аварії до приїзду правоохоронців.

Головний редактор RIA/«20 хвилин» Вадим Павлов з'ясував, що за кермом автомобіля був Костянтин Меньшіков, директор Департаменту оборонної роботи та забезпечення правопорядку Вінницької обласної державної адміністрації. Водій відмовився проходити перевірку на стан сп'яніння за допомогою драгера, а також не погодився на медичне освідчення в закладі охорони здоров'я.

Пізніше патрульна служба Вінниці повідомила подробиці інциденту.

«Вночі інспектори отримали виклик про ДТП без травмованих на вулиці Ольги Кобилянської. На місці події встановили, що водій автомобіля Ford Ranger не вибрав безпечної швидкості руху, не впорався з керуванням і врізався у газорегуляторний пункт. Позашляховик з'їхав з до-

роги та пошкодив газорозподільну шафу», — йдеться у дописі.

Патрульні у повідомленні зазначають, що під час спілкування помітили у водія ознаки алкогольного сп'яніння, а саме: запах алкоголю з порожнини рота, порушення координації рухів, виражене тремтіння пальців рук, тож запропонували пройти перевірку на спецприладі Драгер або проїхати до медичного закладу. Порушник відмовився.

На 55-річного водія патрульні склали два адміністративні протоколи:

— за частиною першою статті 130 КУпАП — керування

«Колишні заслуги не надають права на неприйнятну поведінку», — написала очільниця ОВА і звільнила посадовця

транспортним засобом у стані сп'яніння;

— за статтею 124 КУпАП — порушення правил дорожнього руху, що спричинило ДТП.

Що це означає для водія? За керування в стані сп'яніння передбачений штраф 17 000 гривень та позбавлення права керування транспортними засобами на рік. За порушення ПДР, що спричинило ДТП, можлива адміністративна відповідальність у вигляді штрафу близько 850 гривень або тимчасове позбавлення права керування на строк від 6 місяців до 1 року.

Меньшіков потрапив в аварію на службовому авто.

Пошкоджений автомобіль після ремонту буде переданий одному з підрозділів Сил оборони України

Остаточне рішення щодо поєднання санкцій ухвалює суд, який врахує всі обставини події.

Наступного після аварії дня, голова обласної військової адміністрації Наталя Заболотна підписала наказ про звільнення з посади директора Департаменту оборонної роботи та забезпечення правопорядку Костянтина Меньшікова.

«Костянтин учасник бойових дій, брав особисту участь в укріпленні оборонних рубежів на схо-

ді нашої держави, доклав зусиль для посилення обороноздатності Вінниччини. Тим не менше, колишні заслуги не надають права на неприйнятну поведінку. Посадовці, які своїми діями підривають авторитет державної служби, не можуть працювати в органах влади, — написала Наталя Заболотна і додала. — Пошкоджений автомобіль після ремонту буде переданий одному з підрозділів Сил оборони України».

Що відомо про Костянтина Меньшікова?

Якщо говорити просто, він — людина, яка відповідала за безпеку доріг, світлофорів і правопорядок на Вінниччині в умовах війни. Костянтин Меньшіков, координував діяльність з правоохоронцями, організовував заходи територіальної оборони та навчання для цивільного населення. За даними YouControl та публічної декларації Меньшікова за 2024 рік, його зарплата на посаді директора департаменту становила майже 500 тисяч гривень. Що стосується майна, декларант

та члени його родини володіють житловим будинком площею близько 150 м кв., земельною ділянкою, а також автомобілем Audi A6, яким користується Меньшіков, хоча власником є його дружина. Грошові активи Костянтина Меньшікова, згідно з декларацією, включають 117 тисяч доларів США, 850 тисяч гривень та 15 тисяч євро. Дружина задекларувала 20 тисяч доларів та 10 тисяч євро. Дохід дружини від підприємницької діяльності — понад 5 мільйонів гривень.

МИ ЗАПИТАЛИ ВІННИЧАН

Це питання ми ставили нашим підписникам у соцмережах, де вінничани жваво обговорюють найважливіші новини, діляться своїми думками, враженнями та досвідом. Приєднуйтеся до нас у фейсбуці <https://www.facebook.com/20minut.ua> та інстаграмі <https://www.instagram.com/vn20minut/>

KARINA MARCHENKO

— Коли вже будуть зроблені системи водовідведення під тротуарами? На Соборній навіть канавок на тротуарах під ринками немає ніде.

ANATOLY NESCHURISHIN

— У нас зміни завжди одні щороку і вони не на краще: це підняття цін і тарифів. Більше нічого не можна очікувати.

KAROVA OLGA

— Ми, мешканці П'ятничан, просимо зробити кінцеву зупинку автобуса № 5 на вул. О. Кобилянської. Зупинка брудна, занедбана.

YEVHEN VASYLEVSKYI

— Реальна заборона будь-якого джипінгу, квадроциклінгу, ендурінгу. І реальні дії для збереження малих річок і лісів.

ЮРИЙ ЖИВАГО

— Від Некрасова до Пікуса асфальту немає. По лівій стороні, де «Укртелеком», Коцюбинського. В принципі немає, що означає — взагалі.

Яких змін у Вінниці ви очікуєте в 2026 році?

ЩО ЗМІНІТЬСЯ ДЛЯ ВІННИЧАН У СІЧНІ

Новації ■ Перший місяць 2026 року передбачає низку важливих змін для вінничан. Зросла мінімальна зарплата. Вона потягне за собою підвищення пенсій та податків для ФОПів. Крім того, будуть виплачувати більше «декретних» грошей, а педагоги та соцпрацівники отримуватимуть вищі зарплати, ніж раніше

ВАЛЕРІЙ
ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063) 7758334

Уже з перших хвилин 2026 року в Україні почали діяти ряд важливих новацій. Збільшення «мінімалки», зростання податків для підприємців, збільшення суми при народженні дитини, безкоштовні медичні огляди для певних категорій вінничан. Про це все детальніше далі у матеріалі.

ЗРОСТАННЯ «МІНІМАЛКИ» ТА ПОДАТКІВ

За ухваленням Законом про Держбюджет на 2026 рік, з 1 січня в Україні зросла мінімальна зарплата та прожитковий мінімум. Так, вони змінилися:

- «мінімалка» — з 8 тисяч до 8 тисяч 647 гривень;
- загальний прожитковий мінімум — було 2920 гривень, а стало 3209 гривень;
- прожитковий мінімум для працездатних людей — зріс з 3028 гривень до 3328 гривень;
- прожитковий мінімум для непрацездатних — збільшився з 2361 гривні до 2595 гривень.

Через це, зокрема, зростає мінімальна пенсія: вона складатиме 2 тисячі 595 гривень для працюючих пенсіонерів та до 3 тисяч 328 гривень для непрацюючих. А також через збільшення мінімальної зарплати зросли податки для фізичних осіб-підприємців.

Єдиний податок для ФОП: для I групи тепер складає 332,8 гривні на місяць, для II групи — 1729,4 гривні, для III групи — 5% від доходу.

Військовий збір для I та II груп зріс до 864,7 гривні на місяць, тоді як ФОП III групи й надалі сплачуватимуть 1% від доходу. Мінімальний ЄСВ підвищився до 1902,34 грн на місяць (22% від мінімальної зарплати) і стане обов'язковим для всіх груп, а ліміти річних доходів у 2026 році складають: для I групи — 1444049 грн, для II

групи — 7211598 грн, для III групи — 10091049 грн.

ВИПЛАТИ НА ДИТИНУ

П'ятого листопада 2025 року Верховна Рада ухвалила у другому читанні законопроект №13532, який передбачає підвищення одноразової виплати жінкам після народження дитини до 50 тисяч гривень.

Так, з 1 січня 2026 року одноразова виплата при народженні першої, другої чи будь-якої наступної дитини зросла до 50 тисяч та буде виплачуватися однією сумою. Раніше ця сума становила 41 тисячу 280 гривень, з якої 10 тисяч 320 гривень виплачували одразу і ще по 860 гривень на місяць протягом 36 місяців.

Також, якщо на 1 січня 2026 року дитині ще не виповнився один рік, то батьки, окрім 860 гривень до-

Мінімальна зарплата тепер складає 8 тисяч 647 гривень. Вона потягнула за собою невелике зростання розміру соцвиплат

датково щомісяця отримуватимуть по 7 тисяч до досягнення дитиною однорічного віку.

Таку ж суму, 7 тисяч гривень планують виплачувати й вагітній жінці до народження дитини, якщо у неї відсутній страховий стаж (немає офіційного працевлаштування).

А «Пакунок малюка» тепер можна буде замовити з 36 тижня вагітності, а не лише після народження дитини, як це було раніше.

ЗРОСТАННЯ ЗАРПЛАТ ПЕДАГОГІВ

Кабмін анонсував поетапне підвищення зарплат педагогів із січня 2026 року. Зміни стосуватимуться не лише вчителів.

Оплата праці також зросте для працівників закладів позашкільної, професійної та фахової передвищої освіти. Про це по-

Вагітні та породіллі тепер отримуватимуть більше коштів. Зокрема, одноразова виплата на новонароджену дитину зросла до 50 тисяч гривень

відомили Міністерство освіти і науки України та його очільник Оксен Лісовий.

«Завдяки збільшенню освітньої субвенції та інших державних бюджетних програм громади отримують додаткові кошти, зокрема у формі ПДФО — і у них з'явиться додаткова можливість здебільшого покривати ці видатки», — пояснив механізм міністр.

Поетапне збільшення розміру зарплати на 30% із січня та ще на 20% з вересня 2026 року не скасовує доплату педагогам за роботу в несприятливих умовах праці.

На цю потребу до серпня наступного року з держбюджету виділили 10,37 мільярда гривень. За оцінками МОН, цю доплату отримають 409 тисяч педагогів: по дві тисячі гривень — усі педагогічні працівники; чотири тисячі гривень — освітяни, які очолюють на прифронтових територіях.

При цьому розмір доплати пропорційно збільшиться для педагогів, які мають навантаження понад одну ставку.

ЗРОСТУТЬ ЗАРПЛАТИ СОЦПРАЦІВНИКІВ

Із 1 січня 2026 року посадові оклади соціальних працівників зросли майже у 2,5 раза, повідомили у Міністерстві політики, сім'ї та єдності.

Це означає зростання посадових окладів приблизно на 150%. Зокрема:

■ соціальний менеджер (15 тарифний розряд): з 8 тисяч 243 гривень до 20 тисяч 607 гривень;

■ фахівець із соціальної роботи (12 тарифний розряд): з 6 тисяч 773 гривень до 16 тисяч 932 гривень.

■ «Робота соціального працівника вимагає великого ресурсу, який вимірюється не лише фаховістю, а й емоційним включенням, здатністю співчувати та допомагати. Підвищення оплати праці соціальних працівників — це крок до справедливої підтримки тих, хто щодня підтримує інших», — зазначив міністр соціальної політики, сім'ї та єдності Денис Улютін.

Для кого медогляд безкоштовний

Із 1 січня 2026 року в Україні набув чинності оновлений календар профілактичних щеплень. Обов'язковими стали щеплення проти туберкульозу, гепатиту В, кору, паротиту, краснухи, поліомієліту, дифтерії, правця, кашлюка, ХІВ-інфекції та вірусу папіломи людини (ВПЛ).

Ключовим нововведенням стала безкоштовна одноразова вакцинація проти ВПЛ для дівчат віком 12-13 років.

Паралельно з цим з 1 січня

2026 року в Україні стартувала програма безкоштовного медичного огляду для людей старше 40 років. Після досягнення цього віку громадяни отримуватимуть відповідне повідомлення в застосунку Дія з пропозицією пройти обстеження.

У разі підтвердження участі на спеціальну Дія.Картку автоматично зараховуватимуть 2 тисячі гривень, які можна буде використати виключно для оплати скринінгу в медичних закладах.

КОРОТКО

У Німеччині затримали ексдепутата

■ Німецькі правоохоронці 3 січня затримали Руслана Демчака — колишнього народного депутата, який представляв наш регіон у Верховній Раді 8-го скликання і перебував у міжнародному розшуку. Він виїхав з України ще у квітні 2023 року, намагаючись уникнути відповідальності. Слідчі розшукували його за підозрою у відмиванні величезних сум через фінансові махінації на фондовій біржі. Зокрема, політику інкримінують махінації з державними облигаціями. За версією слідства, учасники схеми легалізували понад мільярд гривень. Сам колишній депутат отримав близько 20 мільйонів гривень незаконного прибутку, з якого не платив податки.

Слідчі вже завершили спеціальне досудове розслідування.

Нові ціни на паспорти

■ Від початку нового року українці платитимуть більше за оформлення паспортів та документів на проживання. Про це повідомила Державна міграційна служба України.

Без змін залишилося лише перше оформлення паспорта громадянина України у формі ID-картки — воно залишається безкоштовним.

Скільки коштує паспорт? **ID-картка:**

до 20 робочих днів — 618 гривень,
до 7 робочих днів — 988 гривень (раніше 928 гривень).

Закордонний паспорт:
до 20 робочих днів — 1147 гривень;
до 7 робочих днів — 1787 гривень.

Громадяни, які подали заяви та сплатили послуги до 31 грудня 2025 року, отримають документи за старими тарифами.

У ДМС також нагадали правила оформлення закордонних паспортів:

Дітям від народження паспорт оформлюють на 4 роки, для громадян віком від 16 років — на 10 років,

Одночасно можна мати не більше двох діючих паспортів для виїзду за кордон.

Під час оформлення доведеться пройти процедуру сканування відбитків вказівних пальців рук.

ЯК У ВІННИЦІ ОРГАН «ПОМЕР», ЩОБ ЗАЗВУЧАТИ ЗНОВУ

З колій до костелу ■ Орган з'явився у місті як символ високої культури та унікальної акустики старовинного храму. У 1990-х він став жертвою силового захоплення, вандалізму й гучного суспільного конфлікту. Інструмент буквально розібрали на частини, а його майбутнє довгий час залишалося невизначеним. Та ця історія завершилась не тишею — орган повернувся до життя там, де звучить і нині

ВАЛЕРІЙ
ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063)7758334

У Visit Vinnytsia розповіли про складну долю вінницького органу, який нині грає у головному костелі Вінниці.

Перше місце його «прописки» — інший католицький костел, Домініканський, який нині займає Спасо-Преображенський кафедральний собор. Як так сталося, що орган переїхав з одного храму в інший? Але спочатку історія про те, як у Вінниці взагалі з'явився трубограй.

ЯК У СОБОРІ СТВОРИЛИ ОРГАН

У 1980-х радянська влада вирішила створити зал камерної та органної музики. До Вінниці запросили фахівців німецької фірми «Зауер», щоб оцінити споруду Собору з точки зору можливості розміщення у ньому музичного інструмента. Зокрема, німець-

кі фахівці відзначили унікальну акустику храму, яка дозволяла органу звучати природно, без будь-якого підсилення.

«Саме за їхнім сприянням музичний прилад привезли до Вінниці з Німецької Демократичної Республіки (нині східна частина Німеччини, а тоді — зона політичного впливу Радянського Союзу). Його вартість становила понад 452630 інвалютних карбованців, а Вінниця отримала 15-й орган, встановлений на теренах СРСР», — пишуть у Visit Vinnytsia.

Вінницький орган побудували за індивідуальним проектом головного конструктора фірми Петера Донне. Інструмент вражав своїм звучанням: компопувався з 2 тисяч 85 труб, мав дві клавіатури та діапазон у 30 регістрів.

У 1984 році пристрій передали на баланс Вінницької філармонії, за рік пролунав перший органний концерт. Всі вони відбувалися у колишньому Домініканському костелі, який став органною залою. У наступні

роки орган став серцем міського музичного життя для шанувальників класичної музики, але у 1990 році все змінилося.

ГАНЕБНИЙ ДЕМОНТАЖ

Громада УПЦ МП на початку 1990-х заявила свої права на тодішню органну залу. Місцева влада підтримала вірян, але за умови, що останні зачекають з богослужіннями, щоб у посадовців був час знайти приміщення, куди перевезуть орган.

«А далі відбулось те, що інакше як ганьбою і вандалізмом не назвеш. Частина місцевих прихожан РПЦ на чолі з тодішнім вінницьким митрополитом

Друге життя духовний інструмент отримав наприкінці 1990-х. За реставрацію взялися польські майстри на чолі з Єжи Куклею

Агафангелом (із 1992-го — митрополит Одеський та Ізмаїльський) силоміць захопили приміщення. А потім демонтували орган, а окремі деталі навіть викинули на трамвайні колії та бруку. Труби вивезли на склад авіаційного заводу, а решту елементів — частина корпусу та механізм управління — продовжували зберігати в храмі», — пишуть у дописі.

Скандал вийшов на загальнонаціональний рівень, створювалися різні комісії, проводилися перевірки. Вінницька інтелігенція створила Комітет захисту органу та проводила мітинги, голодування.

Орган побудували за індивідуальним проектом Петера Донне. Інструмент компопувався з 2085 труб, мав дві клавіатури та діапазон у 30 регістрів

Зокрема, була ініціатива розмістити його у кінотеатрі імені Коцюбинського і навіть був розроблений технічний проект. Але йому не судилося бути реалізованим.

«ПОМРЕШ, ЩОБ ВОСКРЕСНУТИ»

Друге життя духовний інструмент отримав наприкінці 1990-х. Тоді його залишки перевезли до костелу Пресвятої Діви Марії Ангельської, а за реставрацію взялися польські майстри на чолі з Єжи Куклею, який, поєднавши збережені деталі з новими, відродив орган.

«16 травня 1999 року у храмі відбувся перший музичний концерт з відреставрованим органом, який і сьогодні наповнює костел своїм звучанням та у стінах якого щороку відбувається Міжнародний органний фестиваль «Музика в монастирських мурах», — пишуть у Visit Vinnytsia. — Колишній багаторічний настоятель монастиря капуцинів у Вінниці Юстин Русін свого часу сказав: «Тільки Бог дав йому зазвучати знову, ніби підтвердженням цих слів та свідченням болючої історії музичного інструменту є напис на ньому: «Помреш, щоб воскреснути...»

Майже століття у руках читачів: газета «Наше Придністров'я» вийшла востаннє

АЛЬОНА ЧЕРНЮК, RIA, (093)8905679

Понад 94 роки вона була голосом Придністровського краю, а тепер зійшла з інформаційної дистанції. Районна газета «Наше Придністров'я» у Мурованих Курилівцях опублікувала свій останній номер № 48 (9902) 10 грудня 2025 року. Колектив редакції не попрощався зі своїми читачами, залишивши лише загадку:

«Ми пішли, але повернемося», — повідомила редакторка

Світлана Кубляк.

Перший номер видання вийшов ще у квітні 1931 року.

Після визволення Мурованих Курилівців від нацистської окупації у березні 1944 року газета відновила під назвою «Наша Перемога». Тодішнього редактора Івана Гуменюка місцеві називали просто — «редактор Перемоги».

Свого часу вагомий внесок у біографію газети зробив Віктор Богуцький, який редагував її понад десять років після від-

новлення у 1967 році Муровано-куриловецького району.

Останні двадцять два роки редактором газети працювала Світлана Кубляк. Вчитель-історик за фахом, вона провела колектив кризь непрості випробування сучасності — аж до так званого роздержавлення ЗМІ, яке самі журналісти називали «початком кінця друкованої преси».

— Ми довго відтягували печальну мить закриття газети з надією, що щось зміниться на краще. Але не так сталося,

як хотілося. Прискорили й дуже ускладнили критичну ситуацію постійне зростання цін на друк, енергоносії, поштові витрати, закриття поштових відділень, скорочення листонош, зменшення передплати — фінансовий крах став неминучим. А ще війна внесла свої страшні корективи, — каже Світлана Кубляк. — До лютого 2022 року ми друкували «Наше Придністров'я» на восьми сторінках у кольорі, а з початком повномасштабної війни перейшли на чотири сторінки

чорно-білого друку і не пропустили жодного номера. Ми писали про кожного загиблого земляка на першій шпальті. Через нестачу коштів перший рік війни працювали на одному ентузіазмі — без зарплатної плати. Останні три роки отримували по 0,25 відсотка мінімальної оплати.

Мужньо терпівши ці життєві негаразди, колектив зрештою ухвалив колегіальне рішення про призупинення своєї діяльності на період воєнного стану в Україні.

НЕ ВИКИДАЙТЕ ЯЛИНКУ. ДЕ У ВІННИЦІ ЗДАТИ ДЕРЕВО

Екологічно ■ Новорічна ялинка відслужила своє, але не поспішайте викидати її на смітник. У Вінниці є прості способи утилізації, які допомагають зменшити сміття та дати дереву нове життя

АЛЬОНА ЧЕРНІУК,
 RIA, (093)8905679

Живі красуні залишаються з нами лише на період свят. Аби не створювати «ялинкових кладовищ» біля будинків та на смітниках, розповідаємо, як і де у Вінниці можна здати ялинку на утилізацію.

У Вінниці мешканці можуть скористатися кількома варіантами, які пропонує підприємство «ЕкоВін».

Контейнерні смітєві майданчики — можна залишити дерево поруч із баком або у спеціально відведеному місці біля вашого

будинку. Вивезення здійснюється безкоштовно за замовленням вашої управляючої компанії (ОСББ, ЖЕК тощо).

Відвезти ялинку на базу підприємства «Вінницязеленбуд» — за адресою вул. Праведників Світу, 24. Для довідок: (0432) 61-15-72.

Важливо: ялинки приймають без гірлянд та прикрас, щоб їх можна було переробити або використати як паливо.

ЩО РОБЛЯТЬ ІЗ ДЕРЕВАМИ

Зібрані ялинки у Вінниці не потрапляють на смітєві полігони, а отримують друге життя. Їх деревину використовують як паливо для міських котелень, що

допомагає обігрівати місто у зимовий період. Гілки подрібнюють та застосовують як підсіпку для доріг на полігоні або як органічний матеріал у господарських потребах.

У попередні роки частину ялинок у гарному стані передавали вінницькому зоопарку, адже для тварин зелені гілочки були справжньою смакотою. Цього року звіринець від цієї практики відмовився через побоювання, що ялинки могли бути оброблені небезпечними хімічними речовинами під час святкового прикрашання.

У великих містах, наприклад, у Києві, відкривають десятки пунктів прийому дерев, де їх подрібнюють на деревні чипси. Ці чипси потім використовують для:

- мульчування ґрунту в парках і садах;

- захисту кореневих систем рослин від морозу та пересихання;

- збереження вологи у ґрунті; перетворення відходів на корисний ресурс для міста.

Деревину ялинок використовують як паливо для міських котелень. Гілки подрібнюють та застосовують як підсіпку для доріг на полігоні

Правильна утилізація допомагає зменшити навантаження на смітєві полігони; підтримати екологічну рівновагу в місті; економити енергію та ресурси; забезпечити корисне використання деревини і гілок.

ПОРАДИ ВІННИЧАНАМ

Щоб здати дерево без проблем і максимально корисно, зніміть

усі гірлянди, лампочки та прикраси перед здаванням. Якщо не впевнені, чи приймають ялинки у вашому районі, запитайте в ОСББ або ЖЕК, коли планується вивіз великогабаритних зелених відходів. Не залишайте дерево хаотично на контейнерних майданчиках — найкращий варіант — офіційний збір та утилізація.

РЕКЛАМА

Вірні завжди

ДОЛУЧАЙСЯ ДО ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ЗА
 КОНТРАКТОМ В МОРСЬКУ ПІХОТУ ВМС ЗСУ

Ти отримаєш:

- Стабільне грошове забезпечення
- Кар'єрне зростання
- Соціальний захист для себе та членів своєї родини
- Можливість долучитися до військового братерства професіоналів та стати частиною захисників, які знищують ворога

м. Вінниця вул. О. Довженка, 28. каб. №6

☎ 098 913 53 49 ☎ 097 953 60 32 ☎ 0432 612 105

ЖІНКА, ЯКА ВТРАТИЛА ЧОЛОВІКА НА ВІЙНІ, ВІДКРИЛА КАВ'ЯРНІ

Сила ■ Вона не звикла просити — ні для себе, ні для війни. Коли волонтерська втома й фінансова нестабільність почали відчуватися особливо гостро, Юлія Гаврилюк повернулася втретє в бізнес, щоб підсилити допомогу армії. Це історія жінки, яка перетворила біль, пам'ять і працю на силу для інших

ДАР'Я ДАЦКОВА, RIA,
(093)6487461

Юлія Гаврилюк — кримчанка, волонтерка й підприємця, а також дружина загиблого українського захисника Володимира Гаврилюка.

Тепер вона — власниця кав'ярень «Bee Tasty Story». Допомогли у їх створенні гранти та програми, у межах яких вона навчилася варити каву й змогла залучити фінансування. На цей крок пішла, бо зрозуміла: волонтерство без опори — важке.

«ЗАБАЖАЛА СОБІ КОЗАКА»

Зі своїм чоловіком Володимиром Юлія познайомилася у 2004 році. Він приїхав у Крим у відрядження, але згодом звільнився з роботи в Києві й переїхав до неї.

— Я так пам'ятаю, що ще в школі забажала собі козака — і от так отримала, — пригадує волонтерка.

Подружжя свідомо будувало українську родину в Криму — говорили українською, водили дитину до українського садка. Юлія дарувала чоловікові вишиванки, запонки з тризубом, знайшла вчителя бандури. Володимир навчився грати і навіть виступав у капелі бандуристів.

Події 2014 року, на тлі анексії Криму, не могли не вплинути на родину. Тоді Юлія була на піку розвитку свого першого

бізнесу, пов'язаного з косметикою. На той момент 26-річна дівчина виграла міжнародний конкурс у косметичному бізнесі й отримала право представляти Україну на великому заході в Далласі (США).

Юлія отримала нагороду у вигляді «діамантового Джмеля». Для неї це був символ сили й здатності доводити справи до кінця за будь-яких умов.

Щоправда, одного дня вона випадково втратила його. Юлія важко пережила цю втрату, і тоді Володимир підтримав її, сказавши, що розуміє, що це для неї означало. Пізніше Юлія скаже: якби тоді хтось сказав, що Джмеля можна втратити ще болючіше, вона б не повірила. Але сталося так, що свого Джмеля — як символ і як людину — вона втратила двічі. У війську позивний чоловіка був «Джміль».

Володимир Гаврилюк загинув у героїчному бою в грудні 2022 року. До цього він уже брав участь у бойових діях в АТО.

Уперше до війська він долучився наступного ж дня після повернення Юлії з Америки. Він вивіз з дому українські книжки, щоб їх не знищили й щоб це, бува, не стало підставою для переслідування родини.

ДІМ У СТЕПАНІВЦІ І МРІЯ, ЯКА НЕ ВСТИГЛА ЗБУТИСЯ

Спершу родина переїхала з Криму до Вінниці, а після повернення Володимира з фронту пе-

ребралася до його рідного села — Степанівки. Вони вирішили там відновлювати батьківську хату.

— Я бачила, як він там живе, — пригадує Юлія.

Він власноруч змурував камін і назвав його «Аннушка» — на честь доньки. Щоправда, запалити його так і не встиг. Коли почалося повномасштабне вторгнення, Володимир знову пішов добровольцем.

У цей час Юлія сидіти склавши руки не могла. Разом із сином вони почали вдома робити перші тушкованки. Протягом тижня вже вдалося зібрати жінок, які теж почали це робити, а потім їм виділили місце в приміщенні школи. Так з'явилися «Степанівські бджілки», які з часом стали повноцінним волонтерським осередком.

«Його бронік висів на кілочку в майстерні і чекав. Ми знали: цей день може настати», — розповідає Юлія Гаврилюк

ОСТАННІЙ ДЗВІНОК

На жаль, часто життя несправедливе, і на війні гинуть найкращі. І Володимир точно був серед тих найкращих.

Це сталося 13 грудня 2022 року, на межі Луганської та Донецької областей. Напередодні Володимир знав, куди йде. Ця позиція вважалася однією з найнебезпечніших. За день до виходу він подзвонив Юлії. Говорили довго. Нетипово довго.

А напередодні уперше публічно подякував їй у соцмережах — за підтримку підрозділу, за волонтерство, за те, що вона була поруч не лише з ним, а й з усіма його побратимами. А потім зв'язок обірвався.

Сімнадцять днів Володимира вважали зниклим безвісти. Юлія не приймала жодної остаточної версії. Вона молилася, шукала,

Юлія Гаврилюк, дружина полеглого Володимира Гаврилюка. Вона написала книгу, волонтерить та відкрила бізнес, щоб більше допомагати війську

трималася за найменший шанс.

— У мене були діалоги з Богом. Я відкрила Біблію й сказала: «Дай мені, Господе, відповідь». Так, не можна гратися в такі лотереї, але я ткнула пальцем і прочитала: «То прийду в повноті Господнього благословення. Благаю вас, браття, Господом нашим Ісусом Христом і любов'ю Духа, помагайте мені в молитвах за мене до Бога, щоб мені визволився від неслухняних в Юдеї, і щоб служба моя в Єрусалимі була приємна святам, щоб із волі Божої з радістю прийти до вас і відпочити з вами», — цитувала уривок Юлія. — Прямо так, буква в букву. Якби я прочитала наступний рядок, я б зрозуміла, як він повернеться.

Але в якийсь момент прийшло інше усвідомлення — страшне й доросле.

— Я раптом зрозуміла: а чи був би він щасливий, якби повернувся з важкими пораненнями та понівеченим тілом? Чи це не моє егоїстичне бажання — втримати його будь-якою ціною? — пригадує дружина Героя. Тієї ночі Юлія вперше сказала вголос: «Добре, Господи. Я довіряю Тобі. Хай буде так, як має бути».

Телефон задзвонив того ж дня. На тому кінці дроту сказали, що, ймовірно, знайшли тіло. Пояснювали обережно — мовляв, є збіг за прикметами і, на велике диво, можна навіть поховати у відкритій домовині. Диво полягало в тому, що це сталося через два тижні після його загибелі.

— І тоді я зрозуміла, наскільки це (поховати — авт.) страшно звучить — як розкіш, — говорить Юлія.

Під час упізнання вона розуміла, як працівники моргу намагалися зібрати тіла інших загиблих докупи. І усвідомлювала: багато

родин не мають навіть цього.

Володимира поховали в його рідному селі — Степанівці.

Найважчим було сказати дітям. Синові було 14, доньці — чотири. Юлія намагалася триматися, але в якийсь момент біль прорвався словами.

— Я говорила про дрова, хто їх буде рубати, про котел, який я не вмію запалювати, про дім, про все те, що він робив. Проте, що я це не вмію і хто це буде робити. Хто запалить камін. Проте, що я заради нього все життя поміняла, — каже вона.

І тоді її перебив син.

— Мамо, — сказав він. — Це зроблю я. Я запалю камін.

ПАМ'ЯТЬ, ЩО ЗАЛИШАЄТЬСЯ

На перші роковини його смерті вона надрукувала книгу — книгу про Володимира. У ній вона розповіла про Героя, про їхнє кохання. Там же є її вірші. Вона ніколи до цього не писала, але, як каже сама, певно, саме ця книга стала тим місцем, де вона могла висловити свій біль втрати.

Там же є фотографії родини. Є світлина з останнього приїзду. Тоді Володимир поїхав до знайомого і, жартуючи, сказав фразу, значення якої стало зрозумілим лише згодом:

«Поручаю вам Юлю, бо в неї тут нема батьків, тільки мої рідні».

Про це Юлія дізналася вже після його загибелі.

Вона каже: він, наче щось відчував.

Бізнес як спосіб підсилити волонтерство

До війни Юлія вже мала власну справу — «Смаколики від Юлії». Чотири роки тому вона повністю згорнула комерційну діяльність: винесла з дому все обладнання й разом із командою готувала безкоштовно для військових. Сьогодні Юлія відкрила три кав'ярні — дві у Вінниці та одну у Вороновиці. Вона вміла робити десятки видів продукції — випічку, десерти, реторти, консервацію. Потім взяла участь у курсі з каво-

вого бізнесу і долучалася до ветеранських програм та грантів. Один із них дозволив закупити обладнання, інший — встановити сонячну станцію.

Кошти з кав'ярень майже повністю йдуть на волонтерство. Крім того, у кожному закладі діє ініціатива «підвішений обід для військового». Через QR-код можна задокументувати на волонтерські потреби. — Сировину, оплату праці, комунальні платежі — всі процеси я за-

криваю сама. Бізнес став тим, що підсилює наше волонтерство, — каже жінка.

Але все ж Юлія мріє, щоб одного дня війна закінчилася і потреба в такій допомозі зникла. Тоді, каже, можна буде допомагати дітям, тваринам та тим, хто потребує турботи в мирному житті. При цьому жінка не буде ілюзією. Каже: є два варіанти майбутнього — або країна вистійте, або майбутнього не буде.

ДИВІТЬСЯ ВІДЕО
НА 20MINUT.UA

Просто зчитайте QR-код камерою Вашої мобілки та дивіться відео! (Має бути встановлена програма QR Reader з Android-маркета або аналогічна)

ВТРАТИВ ЗІР У ПОЛОНІ, АЛЕ НАПИСАВ ВІРШ ПРО МАМУ

Мужність ■ Два роки утримували у російському полоні добровольця, який служив навідником мінометного розрахунку, 49-річного Юрія Дмитрієва. Весь цей час його мамі не повідомляли, де він, бо перед тим жінка перенесла інсульт. Журналіст RIA розмовляв із мамою і її сином після того, як він повернувся з полону

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA,
(067)1079091

Юрій Дмитрієв каже, що відчував перед мамою велику провину. Коли йшов на фронт, не сказав про це. Не хотів ранили її хворе серце. Пізніше мама дізналася, де він. Друга провина — не подзвонив перед виходом на завдання, під час якого взяли у полон. Не встиг.

— Два роки мучився, що мама не чула мій голос і не знала, де я. Спокутою за це став вірш, присвячений мамі. Його рядками я просив вибачення у найдорожчої у світі людини. Хоча не знав, чи прочитає вона його. Бо ж писав не на папері. У полоні це неможливо. Та й не міг писати, бо втратив зір. Писав подумки.

«СИН СПАВ, А Я НЕ МОГЛА НАДИВИТИСЯ НА НЬОГО»

Про повернення середульшого сина з полону його мамі Ользі Дмитрієвій розповів старший син Сергій.

— У той день Сергій подзвонив, — розповідає пані Ольга — Ще не встиг слова сказати, а я вже почула його хвилювання, думаю, чого він такий стривожений. Каже, мамо, наш Юрко вернувся! Слухаю і не розумію, про що це він. Запитую, звідки вернувся? Тоді він уже все розповів, що Юри два роки не було, бо його взяли у полон. Почав мене заспокоювати, говорив, що мовчали, щоб мене не хвилювати.

Мама запитала, звідки у Сергія інформація про Юру. «Я його зустрічав на кордоні, — сказав син. — Мене відпустили зі служби. Потім був з ним у госпіталі, там залишив його лікуватися. Я перший серед нашої родини обійняв його. А він, як тільки зійшов з автобуса, запитав, як мама?»

Звільненого з полону Юрія Дмитрієва земляки зустрічали у місцевому Будинку культури. Як каже його мама, сина стільки людей обіймало! Робили це і дорослі, і малі. Староста села

Вілен Жереб вручив йому великий коровай на вишитому рушнику. Пов'язав державний прапор. Несподіванкою для мами став виступ її двоюрідної сестри Людмили Оприсняк. Жінка зачитала зі сцени вірш. Перед тим, як почати декламувати, сказала, що Юра написав його у тюрмі у російському місті кемерово. Мама слухала ці слова, а серце так калатало, здавалося, чути на весь зал.

— Я нічого не знала про цей вірш, — розповідає мама Юрія пані Ольга. — Бо ж він, як приїхав у село, спершу пішов до людей у Будинку культури, я теж туди прийшла. Вже вдома розпитала його. Це він так вибачався перед мамою за те, що змусив її так багато хвилюватися. Я казала, що серце мами все відчувало. Хоч не знала толком, що й до чого, але здогадувалося, що з сином не все добре. Дуже зле мені було у той день, коли його схопили у полон. Говорила про це старшому сину. Казала, так мені недобре, не знаю, чому. Сергій, зрозуміло, заспокоював. Одна подушка знала про те, скільки сліз я виплакала.

Після хвилюючої зустрічі у сільському клубі Юра з мамою пішли додому. Разом з ними прийшли родичі. Вже коли й вони розійшлися, мама з сином залишилися удвох.

— Ми ще до півночі не могли наговоритися, — каже пані Ольга. — Згадували, яким Юра був малим, як підростає, як навчався у школі, як потім вступив у Вінницькі училище, набув спеціальність майстра-червонодеревника. Юра розпитував про тата, який помер десять років тому. Говорили про все, тільки не про війну. Син, було, хотів щось згадати, як йому було важко, але я попросила не говорити, бо для мене це дуже боляче уявляти муки дитини.

За словами співрозмовниці, коли настала пізня ніч, її син сказав, що хоче відпочити. «Він заснув, а я тихенько зайшла у кімнату і ще довго дивилася, як син

спить. Не могла надивитися за ці роки, відколи не бачила його», — говорить пані Ольга.

На ранок вона принесла банку свіжого молока і напекла млинців. Своєї корови не має, у сусідів попросила молока. «Юра казав, мамо, я так хотів ці два роки напитися свіжого молока! Мені навіть снилося воно, таке смачнюще, якого нема більше ніде у світі, як у нас у Русаві. Ще він хотів маминих млинців. Коли поснідав, сказав: «Оце я наївся! За всі два роки».

«НАМ НІЧОГО НЕ ПОВІДОМЛЯЛИ — НІ ЧИСЛО, МІСЯЦЬ, ДЕ МИ...»

Під час розмови з мамою, сина вдома не було. Він проживає у Києві, разом із дружиною виховують двох донечок. Юрій ще продовжує лікування. До війни мав проблеми з правим оком.

«У той день Сергій подзвонив. Каже, мамо, наш Юрко вернувся! Не розумію, про що він. Запитую, звідки вернувся?»

У полоні втратив зір. І тільки після повернення додому і лікування у шпиталі зір частково відновився: на ліве око бачить, на правому зір дуже поганий. Йому встановили другу групу інвалідності.

— У вихідний син приїжджає додому в село, — говорила його мама пані Ольга.

— Можете тоді зателефонувати, порозмовляти.

Як розповів військовий, окупанти взяли його у полон поблизу Ізюма на Харківщині. Перед тим схованку наших бійців закидали гранатами, димовухами, хімічними засобами. Його поранило у ліву скроню, він втратив свідомість. Забирали непритомного. Коли прийшов до тями, зрозумів, що на ліве око бачить тільки світло, хоча до того гострота зору становила сто відсотків, на праве перестав взагалі

Обіймаючи і квітами зустріли земляки Юрія Дмитрієва. А він бачив їх тільки на одне око, на другому зір не відновили

бачити.

Вірш написав у тюрмній камері, хоча раніше ніколи не робив цього.

— Коли тебе залишили без пам'яті, без мови, нас змушували розмовляти лише російською, принижували, коли в тебе відібрали всі твої речі, хотілося залишити щось своє в собі, — говорить Юрій Дмитрієв. — І щось зробити таке, щоб залишилось назавжди. Розумієте, коли ти сліпий і ще й у повній невідомості: не знаєш, що з тобою завтра буде, куди тебе ведуть чи етапують, нам нічого не повідомляли — ні дня, ні числа, ніякої інформації, то ця невідомість привела до того, щоб хоча б якась згадка залишилася. Просто захотілося вибачитися, чесно кажучи, перед усіма, особливо перед мамою.

— А за що вибачитися, Юро, перед мамою?

— За те, що не попрощався. Я повідомив маму, що я пішов, але не сказав куди.

— А у вас була можливість повідомити?

— Так, на той час була. Але мама не знала, що я воюю.

— Коли нас перевели в інший заклад, там стали трохи краще годувати, три рази на добу, гаряче давали, — продовжує звільнений з полону військовий. — Думаю, це через те, що почалися обміни. Спочатку відновилося світло в очах. На обидва ока. Світло з'явилося перед самим звільненням.

— Ви писали вірш не від руки ж, а подумки, так?

— Я його запам'ятав. Інакше ніяк. Потім записав у шпиталі.

Рядки складалися самі. Я перечитував їх у голові. Думав про дім, дружину, маму. Хотів обійняти.

— Вірш тяжко дався?

— Ні. Дуже легко. Спонтанно. Від душі.

— Які рядки найбільше вразили?

— Про маму.

— Комуś розповідали про це?

— Нікому не розповідав, — каже співрозмовник. — Уперше — психологу в шпиталі. Вона сказала, що треба поділитися.

НА ПАПІР ЗАПИСАВ ПОБРАТИМ ПО ЛІКАРНЯНІЙ ПАЛАТІ

Після того, як психолог пані Аліна у Київському шпиталі порадила звільненому з полону Юрію Дмитрієву записати вірш на папір, він попросив зробити це побратима по лікарняній палаті, Дмитра Горбаня, з 80-ї бригади, киянина.

— Потім я поділився з тіткою Людмилою, — продовжує пан Юрій. — Попросив, щоб вона прочитала мамі в клубі, бо сам не зможу. Вірш дуже емоційний, важко було читати без хвилювання, без сліз.

— Під час написання теж хотілося плакати?

— Так. Серце не камінь.

— Який момент найбільше вразив?

— Мабуть про мамину сивину, мама інколи говорить: діти вирости, а мама посивіла. Запам'ятав ці слова. Відобразив їх у вірші.

Фрагмент вірша — вибачення перед мамою

Перед тим, як опублікувати фрагмент рядків, написаних у полоні Юрієм Дмитрієвим, нагадаємо: він не поет, не літератор, не філолог, ніколи не писав ні поезії, ні прози. Віршовані у полоні рядки дали можливість подумки повернутися до мами, у рідне село. Це заспокоювало душу, полегшувало катування. Згадка про найдорожче

ставала цілющими ліками. Тим, хто не пройшов каторгу полону російських варварів, не зрозуміти пережитого військовим. Це не докір. Це констатація факту. Прочитайте рядки, що народилися у полоні.

— Ти прости мене, Мамо, що пішов, не простившись, Повернись, обійця, в обійми твої. І пройдемося

ми разом По стежині дитинства, На долинах, де верби, Пам'ять ту бережуть. І настане те щастя, що мріяв не раз я, Не покину більше рідних країв. Пригорнуся щокою та пригладжу рукою Волосся твоє все в сивині... Не турбуйся, рідненька. Не покину я краю, Не поїду від тебе Ніколи в житті. (Полон, Кемерово, 15.02.2025).

«ДУМАЮ ПРО СІМ'Ю — І РУХАЮСЯ ВПЕРЕД» — ІСТОРІЯ НЕЗЛАМНОСТІ

Сила духу ■ Поранення на Покровському напрямку змінило життя Сергія Кумчака назавжди — він втратив одразу три кінцівки. Проте не здався. Сьогодні чоловік тренується у спортзалі, знову стріляє і навіть водить автомобіль. Історія, яка може надихнути інших

АЛЬОНА ЧЕРНІУК, RIA,
 (093)8905679

Як жити далі, коли пройшов крізь пекло фронту? Коли втратив одразу три кінцівки, але не втратив найголовнішого — віри в життя, у людей та в завтрашній день? Чи можливо знову встати, коли, здається, вже ніколи не зможеш зробити навіть кроку?

Про це журналістка говорила з ветераном Сергієм Кумчаком — бійцем бойового підрозділу 32-ї окремої механізованої бригади, який попри найтяжчі поранення, не дозволив війні забрати його силу духу. Сьогодні він займається спортом, проходить реабілітацію і уже самостійно водить авто. Чоловік щодня доводить, що кордони можливостей — лише в голові.

Сергій родом зі Шпикова Тульчинського району. До війни був пожежником, рятував людей з вогню, мав власну справу й завжди обирав шлях відповідальності. Тому не чекав повістки — сам прийшов до ТЦК. Там навіть здивувалися: у 2023-му таких добровольців було небагато.

Спершу служив у тилі в складі 32-ї окремої механізованої бригади. Разом із побратимами проходив навчання, виборював свободу на Донеччині, у Покровську, виконував бойові завдання.

Цього року, 20 лютого, під час евакуації загинув побратимів дрон вибухнув просто під ногами Сергія. Далі — спецоперація евакуації, лікарі, операційні та важка боротьба за життя. Поранення були настільки серйозними, що призвели до потрійної ампутації. Але не зламали його волі.

РУХАТИСЯ ВПЕРЕД ЩОДНЯ

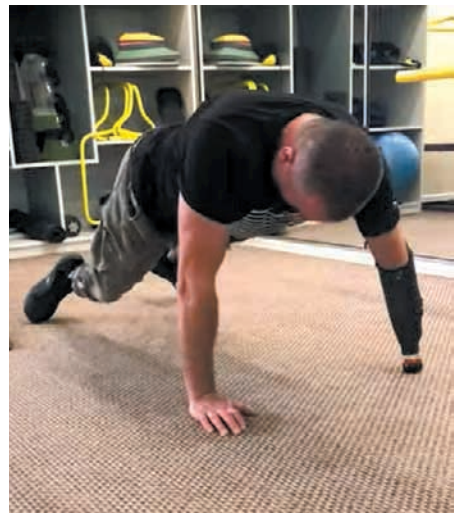
Домовитися про розмову з Сергієм було непросто — його день розписаний ледь не по хвиликах. Він відвідує екскурсії для ветеранів, регулярно тренується у спортзалі, займається стрільбою, а вдома на нього чекають звичні побутові справи. Попри всі обмеження, які з'явилися після поранення, його життя залишається активним і насиченим.

— Я давно хотів відновити спортивні заняття у своєму житті. Мій знайомий, а нині вже спаринг-партнер, ветеран Андрій Суржко першим підштовхнув мене до бразильського джиу-джитсу. Цей спорт вимагає високої витривалості та гнучкості. Я наполегливо займаюсь і відчуваю, що з кожним тренуванням стаю сильнішим, — говорить Сергій.

Один із тренерів, який регулярно займається з Сергієм, — Богдан Копчатов, він же керівник вінницького осередку БФ «VESTA». До слова, саме Копчатов заснував ветеранську мультиспортивну лігу

Життя Сергія Кумчака змінилося назавжди після поранень. Але він не зупинився: спорт, стрільба, автомобіль — його щоденні перемоги над обставинами

«Без жалю» — проєкт, спрямований на відновлення ветеранів через спорт. Тренування, змагання, взаємопідтримка та нові цілі — усе це вже 20 листопада презентували у Вінниці.

Разом із Богданом тренують ветеранів також Валентин Зелінський та Єгор Лебідь.

— У клубі займається багато ве-

Ветерани доводять, що навіть після тяжких поранень можна залишатися сильним, тренуватися і рухатися вперед

теранів з ампутаціями та різними травмами. Для мене це не просто тренування, а частина спільноти, де відчуваєш підтримку тих, хто пройшов схожий шлях, — каже чоловік.

Сергій наголошує, що відновлення не зводиться лише до протезів чи роботи лікарів. Це щоденна праця над собою, наполегливість і віра в те, що життя

після пережитого на війні може бути не просто можливим, а посправжньому змістовним.

— Після тренування завжди гарні емоції. Виходиш — і ніби інша людина, — усміхається Сергій. — Тіло тримається в тонусі, вага потроху йде.

Сергій охоче ділиться своїми досягненнями у Фейсбук — і деякі з цих відео справді вражають.

Окрім джиу-джитсу, Сергій повернувся й до ще одного свого давнього захоплення — стрільби.

— Мене багато чому навчив друг Ігор Бондар. Я займався стрільбою ще задовго до повномасштабної війни, і зараз вирішив знову повернутися, — розповідає Сергій.

До вторгнення чоловік мав власну зброю та регулярно тренувався в спортклубі. Уже вдома, під час відновлення, довго хвилювався, чи зможе знову працювати зі зброєю: чи вдасться перезарядити пістолет, чи витримає рука, чи буде достатньо сили та точності.

Але з часом, підібравши спеціальні пристосування й знову відчувши впевненість у рухах, він

повернув собі те, що завжди давало відчуття контролю та свободи. Тепер стрільбище — ще один простір, де Сергій випробовує себе, тренує витримку та доводить, що його межі — значно ширші, ніж будь-які травми.

РОДИНА — ГОЛОВНЕ ДЖЕРЕЛО СИЛИ

Найбільшим натхненням і мотиватором для відновлення для Сергія стала його родина — дружина та дві донечки. Саме думка про них допомагала рухатися вперед і долати труднощі.

Уже за п'ять місяців після поранення ветеран сів за кермо та тепер щодня забирає дівчат зі школи й гуртків, відвозить у справах і піклується про сім'ю.

— Я водив усе життя. Раніше їздив на «механіці», але зараз фізично не можу керувати таким авто. Проте я все одно вожу. Знайшов інший спосіб і адаптувався, — говорить чоловік.

Родина для Сергія — опора, стимул і сенс, і саме заради неї він прагне залишатися сильним і жити повноцінно.

РЕКЛАМА

SAPSAN

МИСЛИВСТВО, САМОЗАХИСТ, СЕЙФЫ

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 23
 тел. (098) 920 49 55
 sapsan.vn.ua

560147

МІНІТРАКТОРИ
 ВІД 16 ДО 50 К.С.

тел. (068) 872-70-51

560124

«МАМО, БОГ ПОЧУВ ТВОЇ МОЛИТВИ»

Герої війни ■ Ще один вінничанин став Героєм України — найвищу нагороду отримав командир бригади Нацгвардії полковник Геннадій Куций. Що розповів комбриг журналісту RIA? Яким він був у дитинстві, запитали у його мамі

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA,
(067)1079091

«За особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане служіння українському народу, присвоїти звання Герой України з врученням ордена «Золота Зірка» Куцому Геннадію Григоровичу», — йдеться в указі глави держави за №1008/2025.

Геннадій Куций — наш земляк, нині він командир 18-ї Слов'янської бригади Національної гвардії України (НГУ).

Журналіст RIA спілкувався з Героєм, а також поговорив з його матір'ю — пані Світлою. Здавалося б, насамперед варто написати про розмову з нагородженим — адже саме він у центрі журналістського матеріалу, а далі вже відтворити слова мамі. Втім, інтуїція підказує інший варіант: спершу варто послухати маму Героя. Послухати жінку, яка народила, виростила і виховала такого сина!

«ДУМАЛА, ВІЙНА ЗАКІНЧИЛАСЯ»

— Скільки дзвінків, скільки поздоровлень, не встигаємо з чоловіком відповідати на них, — такими словами Світлана Куца розпочала спілкування з журналістом. — Зараз зайдуть наші друзі, теж хочуть привітати.

Як дізналася про те, що син став Героєм України? Він сам написав про це. Але написав якось так дивно: «Мамо, Бог почув твої молитви». Прочитала, і думаю, що він цим хотів сказати. Невже війна закінчилася? Попросила, щоб роз'яснив, що він хотів сказати. А він мовчить.

Тоді ми з чоловіком відкрили «Фейсбук». Дивимося — а там указ президента про нагоро-

дження Гені. І якраз майже у той самий час він уже скинув нам на телефон указ.

Не повірите, але ми розплакалися. Крім друзів, знайомих, колишніх колег по роботі, дзвонили також з міської ради (батьки Геннадія проживають у Ладижині — прим. авт.).

Що вам сказати, якщо задумося, як воно, таке собі сільське хлопчентя, власними силами пробилось на найвищий рівень, що дали Героя, як тут не заплачеш?

ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ СТОЯВ ГОРОЮ

— Гена дуже справедливий, — продовжує розповідь мама Героя пані Світлана. — І це не просто слова. Мені здається, він таким народився. Уже змалку добивався, аби все було по-справедливому. Якщо, бувало, діставалося за щось не по правді, не відступав. Стояв на своєму, аби переконати маму, що вона вчинила несправедливо.

Виховання дітей лягало переважно на мої плечі. Окрім Гені, у нас є ще молодший син — він теж військовослужбовець, майор. Чоловік також був військовий, багато часу на службі проводив. Мені доводилося за двох усе робити.

Людину захистити — це теж про Гену, про його відчуття справедливості. Ще в школі сперечався з вчителями, якщо бачив, що щось не так. І в інституті був таким. Через це він не раз потерпав. Молодший син на нього схожий.

Я їх жаліла, але, бувало, хваталося за «хлопавку», щоб не так вдарити, як налякати. А вони вже розбіглися: той у ванній зачинився, а той — у кімнаті. Сховалися, сидять тихо. Кажу: «Прийде тато — отримає своє». Чоловік повертався з роботи стомлений, вже й не згадувала про витівки хлопців. Тепер сини кажуть, мовляв, це ви нас виховали такими, щоб добивалися справедливості.

«ПОВЕРТАЮСЯ З РОБОТИ, А У НАС ВДОМА ПІВ КЛАСУ»

— Розкажу вам, як Гена у дворі захищав інших, — продовжує розповідь пані Світлана. — Він не боявся йти до дорослих просити, щоб не карали того, хто щось не так вчинив. Пояснював, що цей хлопець не винний, уточнював ситуацію, як все відбувалося. Пам'ятаю випадок, коли і його прийшли захищати.

Якось повертаюся з роботи, а у нас вдома зібралось пів класу Гені — хлопчики, дівчатка. Прийшли просити, щоб тато й мама не карали Гену. Прийшли підтримати. Що сталося? Син сперечався з однією учителькою. Діти одне поперед одного доказують, що це вчителька не права, а син ні в чому не винен. Вислухала, а тоді як взялася за них! Кажу, припиніть про вчительку погано говорити. Бо зараз дам

У комбрига часу на спілкування обмаль. Його підлеглі нині виконують бойові завдання на Донецькому напрямку

усім по сапі і відправляю на город картоплю сапати, якраз була така пора.

ЯК КОМБРИГ ВРЯТУВАВ КОШЕНЯ

За словами пані Світлани, Геннадій вмів захистити не тільки людину: не проходив повз, коли бачив безпомічне цуцення чи кошеня.

Свої слова підтвердила світлою. На ній видно, як на руці її сина затаїлося маленьке кошеня. Це так символічно: на руці полковника у військовому однострої — безпомічна маленька тваринка.

Жінка каже: коли отримала від сина таке фото, попросила розповісти історію про чотирилапого пухнастика.

У комбрига, як завжди, мало часу на розмови. Коротко відповів, що побачив котика на дорозі. Не міг не зупинити машину, аби підібрати безпомічну тваринку. Жартома сказав, що тепер їхню бригаду поповнив ще один «мобілізований».

Цього котика комбриг Геннадій Куций підібрав на дорозі і зарахував у число «новобранців». Пухнастику дали позивний «Матадор», так називається німецький гранатомет

Спершу «новобранця» назвали Аврора. Згодом з'ясувалося, що це не киця, а котик. Довелося переписати позивний нового «бійця». Тепер у нього кличка Матадор. Таку назву має німецький гранатомет.

ВІД КОМАНДИРА ВЗВОДУ — ДО КОМБРИГА

У комбрига Геннадія Куцого часу на спілкування обмаль. Його підлеглі нині виконують бойові завдання на Донецькому напрямку. Полковник попросив надіслати йому декілька запитань. Отримавши їх, надав коротку відповідь.

Ось декілька штрихів біографії 46-річного гвардійця.

У 1995 році після закінчення Ладизинської школи №1 навчався у Київському інституті внутрішніх справ. Отримав диплом з відзнакою. 17 років служив у полку спецназу «Ягуар» у Калинівці. Був командиром штурмового взводу, заступником командира роти спецпризначення, а потім — командиром роти, начальником розвідки.

Один рік служив у Вінниці у військовій частині 3008 Нацгвардії України, у названу частину його перевели у 2017-у році на посаду заступника командира батальйону. Заочно закінчив Національну академію Національної гвардії. Після її закінчення направили на службу у Слов'янськ

на Донеччині заступником командира 15-го полку.

— У Слов'янську зустрів повномасштабний наступ росіян на нашу землю, — каже полковник Куций. — У лютому 2024 دورушили сформувати бригаду. Призначили її командиром. Нове формування отримало назву 18-та Слов'янська бригада НГУ.

СЛОВ'ЯНСЬК-2014: ТУТ ЗАГИНУЛИ ЙОГО ПІДЛЕГЛІ

У Слов'янську є місце, що викликає смуток на серці при його згадці не тільки у полковника Куцого. Це — гора Карачун, що неподалік від залізничного вокзалу. У перекладі з тюрської мови — «чорна смерть». Згадуємо про це неспроста: 29 травня 2014 року тут загинули 12 гвардійців разом з генералом Сергієм Кульчицьким. Вони поверталися на ротацію у гелікоптері Мі-8. Після того, як гвинтокрил піднявся у повітря, його збили терористи.

Двоє із загиблих служили у калинівському «Ягуарі», а саме — у роті, якою на той час командував Геннадій Куций.

Десять років по тому у Слов'янську Куций зустрів велику війну.

Згадуємо ще один епізод з біографії Героя. 8 квітня 2014-го він разом з підлеглими брав участь у важливій операції — звільненні від сепаратистів Харківської ОДА. Її назвали блискучою.

За що нагорода?

Щоразу, коли розповідаємо про нагороджених, знаходяться читачі, які запитують: за що нагородили? Нашого співрозмовника здивувало таке питання.

— Не знаю, за що дали Героя, бо ж не я присвоїв собі таке звання, — відповів полковник. — Я командир бригади, яка є одним із потужних органів, нині

виконує свої бойові завдання на Донецькому напрямку. У нас потужний колектив, найкращі солдати, сержанти, офіцери. Нагороджують за якісне виконання завдань, така моя думка. Подання робили мої старші начальники, щось вони любачили такого, що вирішили клопотати про найвищу нагороду.

Шкода, що на футбол нема часу

Де б не служив Геннадій Куций, знаходив час, щоб вийти на футбольне поле. Назвав команди, за які грав під час служби у Калинівці і Вінниці: «Ягуар» (Калинівка), «Патріот» (Агрономічне), «Спартак» (Вінниця), «Локомотив» (Жмеринка), «Тірас» (Ямпіль), «Агро» (Крижопіль). До речі, у «Ягуарі» Куций був ка-

пітаном командиром. Після переїзду у Слов'янськ у 2018 році, продовжив розвивати цей популярний вид спорту. — У нас була своя команда військової частини, яка у 2021 році виграла два престижні турніри — чемпіонат України і кубок України серед учасників АТО, — розповідає Геннадій Куций. — На жаль,

нині часу на футбол не вистачає. Відколи почалася повномасштабна, майже не вдається виходити на футбольне поле. Дякуємо комбригу Геннадію Куцому за спілкування! Бажаємо мужності і стійкості воїнам бригади у захисті рідної землі. Нехай рік-2026 стане для усіх нас роком завершення війни.

ЇЇ НАЗВАЛИ «ІКОНОЮ СТИЛЮ-70-Х»: ЯК ВІННИЧАНКА ОДЯГАЛА ЗІРОК

Талановиті вінничани ■ «Іконою стилю 70-х» назвав її американський журнал про моду і життя. У її сценічних костюмах виступали Софія, Ауріка і Лідія Ротару, Василь Зінкевич, Назарій Яремчук, Іво Бобул, Павло Дворський, а найперше вона одягнула ансамбль «Смерічка». Усе це — про нашу землячку, талановиту модельєрку

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA,
(067)1079091

Алла Дутковська, дівоче прізвище Дехтяр, народилася і виросла у Вінниці. Навчалася у школи №1. З дитинства любила малювати і вишивати. Не дивно, що по закінченні навчання вступила в училище прикладного мистецтва у містечку Вижиця на Буковині. Навчалася художньому моделюванню і конструюванню одягу. Їй подобалося створювати вбрання в етностилі. Він був незвичний, але дуже привабливий. Саме у такому стилі пані Алла підготувала дипломну роботу. Назвала її — «Сценічна сукня для артистки естради».

Кому з відомих співачок дісталася та сукня? За що професіонали назвали її новаторкою у створенні сценічних костюмів, а американський журнал присвоїв титул «Ікона стилю 70-х» і хто зняв фільм про талановиту модельєрку?

Про це і не тільки журналіст RIA/«20 хвилин» дізнався від тих, хто знав і працював з Аллою Дутковською.

СВОЮ МУЗУ ЗУСТРІВ У НОВОРІЧНУ НІЧ

Найбільше інформації про Аллу Дехтяр подавав колега, журналіст із Бершаді Анатолій Фартушняк. Це від нього почув про вінничанку. Він казав, що Алла одягла українську естрадну пісню у розкішне вбрання. Неабияк гордився землячкою. Анатолій навчався у тому ж Вижицькому училищі прикладного мистецтва, що й Алла, і в той самий час. На жаль, про наше спілкування з ним залишилися тільки спогади: декілька років тому талановитий журналіст і поет залишив цей світ. Так само сумно говорити, що нема серед нас і пані Алли. В останню земну путь її провели у 2004-му, два місяці вона не дожила до своїх 54-х років.

Анатолій Фартушняк й Алла Дехтяр навчалися у Вижиці у той час, коли у містечку на бе-

резі Черемоша з'явився вокально-інструментальний ансамбль (ВІА) «Смерічка». Колектив створив талановитий музикант Левко Дутковський. Після повернення з армійської служби він почав працювати у місцевому Будинку культури. Зібрав тих, хто тягнувся до музики і пісні. Так з'явився один із перших в Україні ВІА. Музиканти використовували електроінструменти. Їхнє звучання вражало. На той час ніхто й гадки не мав, яка шалена популярність чекає «Смерічку!» Згодом цей колектив назвуть легендарним. Його виступів чекатимуть не тільки в Україні, а й далеко за її межами.

Анатолій Фартушняк мав безпосередню причетність до «Смерічки». Перші пісні ансамблю виконав саме на його вірші. Пригадую, як просто і цікаво він розповідав про знайомство Алли з Левком. Відбулося воно у Вижицькому районному Будинку культури під час відзначення нового року. «Смерічка» підготувала виступ для місцевої молоді. Першою у програмі значилася пісня «Сніжинки». Слова написав Фартушняк, а музику — Дутковський. Автори не знали, як сприймуть їхній твір.

Алла Дехтяр теж прийшла на новорічний бал. Але могла не потрапити до зали. Людей набилось стільки, що яблуку ніде впасти. Виручила подруга, яка співала в ансамблі. Попросила Дутковського, аби провів Аллу. Отоді вони й познайомилися.

— Тієї новорічної ночі Левко Дутковський зустрів свою музу, — розповідав Анатолій Фартушняк. — Згодом Алла стала його дружиною. Вони були дуже гарною парою. Доповнювали одне одного.

ЙОМУ БУЛО 25, ЇЇ — 18

Новорічне знайомство Левка й Алли швидко переросло у співпрацю: він створював пісні, музику, шукав виконавців; вона одягала учасників колективу. А далі — одружилися. 27 квітня 1968 року зіграли весілля. Йому було 25, їй — 18. Наречена не купувала сукню, сама пошила.

— Алла мала неабиякий талант модельєрки, — розповідав Фартушняк. — Причетність до «Смерічки» додавала їй ще більшої популярності. Попри це, наша землячка залишалася скромною людиною, дуже широко і працюютою, доля не обділила її і вродою. Ми неодноразово разом добиралися додому на канікули чи на свята. Від неї знаю, що її батьки працювали робітниками.

Анатолій пригадав, як у ту новорічну ніч у Вижицькому будинку культури Алла віднайшла його. Підійшла, аби привітати з успіхом.

Пісня «Сніжинки» викликала бурю емоцій. Артистів просили декілька разів виконати на «біс».

Після вдалого дебюту Фартушняк продовжив писати вірші для «Смерічки». Музику на них створював Левко Дутковський. У співпраці народилися піс-

Поховали Аллу поряд з чоловіком у Чернівцях на Алеї Слави Центрального кладовища. Неподалік Назарія Яремчука

ні: «У Карпатах ходить осінь», яку виконувала Софія Ротару; «Незрівнянний світ краси» (Назарій Яремчук), до речі, саме такими словами Назарій назвав одну зі своїх платівок; «Ти прийди в синю ніч» (Василь Зінкевич). І це не весь перелік творів, написаних у творчому тандемі Фартушняка з Дутковським.

Як тут не сказати, що Василь Зінкевич і Анатолій Фартушняк навчалися в училищі на одному відділенні. Коли у Дутковських народилася донечка, вони попросили Василя й Анатолія стати для неї хрещеними батьками. Назвали дівчинку Вікторію.

ЗА СУКНЕЮ ДЛЯ СОФІЇ РОТАРУ ІЗДИВ ВАСИЛЬ ЗІНКЕВИЧ

У 1971 році «Смерічка» досягла піку популярності. Колектив запросили взяти участь у зйомках

Алла Дутковська під час роботи над ескізами для сценічних костюмів. Вона враховувала, яку саме пісню артист виконуватиме у вбранні, щоб воно відповідало характеру твору

фільму «Червона рута». Музичну стрічку знімали у місті Яремче. Всі артисти мали костюми від Алли Дутковської. Без таких вишуканих нарядів глядачі уже не уявляли улюблений колектив.

На зйомки приїхала Софія Ротару. Авторі стрічки вирішили долучити її до співу зі «Смерічкою». Але Ротару не мала сукні, схожої, як у «смеречан». Її вбрання не вписувалося у загальну картину. Проблему вирішив Левко Дутковський. Він підійшов до дружини Алли. Хвилину-другу поспілкувалися між собою. Тоді Левко звернувся до артистів: «Хто має бажання поїхати за сукнею для Софії?»

Дипломна робота Алли Дутковської, як уже згадували, мала назву «Сукня для естрадної співачки». Її високо оцінила екзаменаційна комісія. Вона настільки зацікавила членів комісії, що один із них запропонував передати роботу до музею у Вижиці. Там вона і зберігалася. Саме про це згадав Дутковський, коли вирішував питання зі сценічним вбранням для Ротару.

Першим відгукнувся на пропозицію пана Левка Василь Зінкевич. Саме він поїхав у Вижицю і привіз сукню, в якій бачимо

співачку у фільмі «Червона рута».

Під час зйомок фільму Алла й Софія подружилися. Після того співачка неодноразово замовляла сценічне вбрання в Дутковської. Пані Алла приїздила до неї у Ялту, де у свій час мешкала артистка. Загалом вінничанка пошила для неї понад десять одиниць сценічного вбрання.

НАЗВАЛИ «ІКОНОЮ СТИЛЮ 1970-Х»

Про Аллу Дутковську пам'ятають у мистецьких колах. У 2022-му видання щомісячного американського журналу про моду і життя «Vogue Україна» назвало нашу землячку «Іконою стилю 70-х». У виданні зазначили, що Алла Дутковська сприяла зміні стереотипів української естради як у музичному стилі, так і художньому проектуванні сценічного одягу. І це через 18 років після того, як вона залишила цей світ!

Віддати данину шани таланту нашої землячки можна під час перебування у Чернівцях. Місце її поховання — центральне кладовище, Алея Слави. Там же знайшов вічний спочинок її чоловік народний артист України Левко Дутковський. Неподалік від того місця могила Назарія Яремчука.

Абияк ніколи не робила

Автор публікації шукав у Чернівцях людей, які працювали з нашою землячкою або добре знали її. Допомогло в цьому подружжя Лазаруків — пан Мирослав і пані Орина. До речі, Мирослав багато років очолював музей Володимира Івасюка у Чернівцях. Вони підказали декілька контактів. З Аллою багато спілкувалася чернівчанка Любомира Паранюк. — Алла була дуже гарною лю-

диною, — каже пані Любомира. — Лагідною, доброзичливою, широко до кожного, з ким спілкувалася.

Коли вона працювала над костюмом, мала знати, яку саме пісню артист буде виконувати у такому вбранні, щоб воно відповідало характеру твору, музиці, словам. Скільки разів вона переробляла ескізи! Абияк Алла ніколи не робила. Коли я говорила їй,

Аллочко, це ж так складно, вона відповідала: «Так, це ж не робота, це моє захоплення».

У ній усе поєднувалося гармонійно. Пригадую, запитувала її чому не фарбує волосся, аби сховати сивину. А вона із здивуванням відповідала: для чого? Воно ж моє. Запитую пані Любомиру, що їй відомо про доньку Дутковських. Каже, вона вийшла заміж і давно виїхала за кордон.

Ремонт холодильників. Реставрація. Забираємо б/в. Заправка фреоном. Продаж. (096)203-92-72, (0432)46-34-71

Ремонт Холодильників вдома. Якісно. Гарантія. Забираємо б/в холодильники. (067) 490-87-83, (093) 103-93-43

РЕМОНТ І ПЕРЕТЯГУВАННЯ М'ЯКИХ МЕБЛІВ. НА ДОМУ У ЗАМОВНИКА. (098) 385-93-90

Різка дерев, рубка дров, дробіння гілля. Покіс трави. Опрыскув.Садово-город.роб. (067)697-71-21, (063)690-79-44

Терміновий ремонт холодильників вдома. Якісно. Гарантія. Забираємо б/в холодиль. (093) 103-93-43, (067) 490-87-83

560128

працюємо 24/7 щодобово

ДОПОМОЖЕМО З ПЕРЕЇЗДОМ

авто & вантажники

Комфортний ПЕРЕЇЗД

(096) 663-50-35, (063) 825-18-18

3 ДОСТАВКОЮ ПО ОБЛАСТІ

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ,
Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТІ

ЗОДЧИЙ ZODCHIY.COM.UA

М. ВІННИЦЯ, М. ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96

М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

559654

МІНІТРАКТОРИ
ВІД 16 ДО 50 К.С.
тел. (068) 872-70-51

560124

8. АВТОМОБІЛІ

8.5 СГ ТЕХНІКА ТА ІНВЕНТАР

Картоплесаджалки, картоплекопалки однорядні та 2х-рядні, сінограбалки 4,5 сонечок, розкидач мін. добрива, прес-підбирачі. (097)347-78-54, (095)810-17-87

Дискові борони та диско плуги, міжрядні культиватори та суцільного обробітку, розсадо-посадочні машини. Обприскувачі 2000л (095)810-17-87, (097)347-78-54

Обприскувачі польові та садові 200, 300, 400, 600, 800, 1000л. Косарки: сегментні, роторні, садові. Сівалки, плуги, фрези (096)495-75-48, (063)651-91-92

ПРОДАМ НАВАНТАЖУВАЧ ФРОНТАЛЬНИЙ К-702 М. ЦІНА 280.000 ГРН, ТОРГ. ПРОДАМ БУЛЬ-ДОЗЕР Т-130. ЦІНА 380.000 ГРН, ТОРГ. (050) 461-38-54, (067) 430-80-96

Трактори Т-25, МТЗ. Передні мости на МТЗ нового, старого зразку та балочні, після кап. ремонту. Білорусь. Борони зубові, важкі (067)318-15-13, (097)713-54-93

8.8 ТРАНСПОРТНІ ПОСЛУГИ

«АВТО»100%. ПЕРЕВЕЗ.МЕБЛІВ, БУД.МАТ.ДО 2,5Т. ВАНТАЖНИКИ. ФУРГОН 4Х2Х2,4. НЕДОР. (098) 588-08-27

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ДО 2 ТОН ПО МІСТУ ТА ОБЛАСТІ. МЕРСЕДЕС-СПРИНТЕР СЕРЕДНЯ БАЗА. (093) 409-28-28

KUMHO TIRES

Sava

ШИНИ

BRIDGESTONE FIREMAX

TOYO TIRES DOUBLESTAR

5590324

АКУМУЛЯТОРИ

inci AKÜ SADA BATTERY COMPANY topla

ПП "Капітан" м. Вінниця, вул. Ю. Клена, 28
(432) 50-80-11, (095) 836-00-01, (068) 311-11-20

Усі свіжі оголошення RIA
у вашому **Viber**

- зручний пошук ✓
- перегляд по рубриках ✓
- розміщення оголошення ✓
- можливість підписки ✓

Скануйте QR-код,
або шукайте в Viber

RIA_ogo

9. РОБОТА

9.1 ВОДІЇ, ЕКСПЕДИТОРИ,
ВАНТАЖНИКИ, КОМІРНИКИ

ВАНТАЖНИК, Р-Н ВУЛ.КЕЛЕЦЬКА. З/П ДОГОВІРНА. (097) 329-45-63

Водій категорії С, Е. Робота водієм на Новій Пошті по Україні. Зарплата договірна. (067) 473-90-43

Водій на автобус категорії «Д». Автобус ПА3-Еталон, приміський маршрут. 15 днів робочі - 15 днів вихідні. З/п договірна. (067) 895-64-38

КРАНІВНИК МОСТОВОГО ТА КОЗЛОВОГО КРАНІВ НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ. З/П 25000 ГРН. (097) 251-60-54

Приймальник товарів, р-н Вишенька/вул.Грушевського, 56а. (067) 430-18-49, (050) 461-55-70

9.2 КУХАРІ, ОФІЦІАНТИ, БАРМЕНИ,
ТЕХНОЛОГИ

Кухар/кухонний робітник, р-н Вишенька, графік 7/7 по 11 год. (067) 430-18-49, (050) 461-55-70

9.3 ОХОРОНЦІ

Сторож в с.Агрономічне, графік роботи: тиждень через тиждень. Деталі по телефону: (097) 251-19-21

ОХОРОННИКИ

в охоронну фірму. З/п 500-700 грн/доба. Вахта. Соц.пакет. З/п своєчасно. (067)433-79-02, (067)417-94-37

9.4 ПРИБИРАЛЬНИКИ, ПОКОЇВКИ,
ПОСУДОМИЙКИ

ДВІРНИКИ ТА ПРИБИРАЛЬНИЦІ В ОСББ, МОЖЛИВО ПЕНСІОНЕРИ, НЕПОВНИЙ РОБОЧИЙ ДЕНЬ, ГНУЧКИЙ ГРАФІК. З/П ПО ДОМОВЛЕНОСТІ. (093) 812-89-56

Прибиральниця в заклад в с. Агрономічне, графік роботи: тиждень через тиждень. Терміново! Деталі по телефону: (097) 251-19-21

ПРИБИРАЛЬНИЦЯ В Р-НІ ЦЕНТРАЛЬНОГО РИНКУ, ГРАФІК РОБОТИ: ПН.-ПТ. З 15.00-19.00. (097) 251-19-21

КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО
ВІННИЦЯОБТЕПЛОЕНЕРГО
виробництво, транспортування та постачання теплової енергії

Запрошує на роботу

НА ПОСТІЙНІЙ ОСНОВІ:

- Тракторист
- Машиніст екскаватора,
- Слюсар КПВІА 4 розряду (сел. Брацлав)

НА ОПАЛЮВАЛЬНИЙ ПЕРІОД:

- Машиніст котельні,
- Навальник-штабелювальник деревини,
- Оператор диспетчерського пункту,
- Котлоочистильник,
- Слюсар з обслуговування теплових пунктів та котельень

Місце роботи м. Вінниця та Вінницька область.

Можливе бронювання Конкурентна зарплата.

Докладніше ПН-ЧТ з 9-00 до 17-00 год. за тел. **067 116-05-28**

Прибиральниця на неповний робочий день. р-н Замостя. (097) 524-10-99

Прибиральниця службових приміщень, графік роботи з 13.00 до 21.00, вул.Привокзальна,40. З/п 8800грн. (095) 274-46-65

ПРИБИРАЛЬНИЦІ НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ В ОФІС (ЗОДЧИХ, 17) ТА МАГАЗИН (КОЦЮБИНСЬКОГО, 70). ДЕТАЛІ ЗА ТЕЛЕФОНОМ: (097) 438-86-53

9.5 ПРАЦІВНИКИ СТО, АЗС,
МИЙКИ

Автоелектрик по автобусах. Зарплата від 20 000 грн. (067) 895-64-38

Автозварювальник по ремонту автобусів. Зарплата від 20 000 грн. (067) 895-64-38

Автофарбувальник автобусів. Зарплата від 20 000 грн. (067) 895-64-38

ПРАЦІВНИКІВ ЗАПРОШУЄ НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ АВТОМИЙКА ТА ХІМЧИСТКА АВТО. (067)429-11-64, (098)573-83-93

Помічник автозварювальника (розбирання, зачистка іржі електроінструментом і збирання). З/п від 15 000 грн. (067) 895-64-38

Слюсар-ходовик (ремонт автобусів, КПП, задній міст, ресори, повітряна система). Зарплата від 20 000 грн. (067) 895-64-38

КОНДИТЕРСЬКИЙ ЦЕХ
запрошує на роботу робітників

Дві зміни. Графік роботи ПН-ПТ з 8⁰⁰ до 17⁰⁰ і з 12⁰⁰ до 21⁰⁰
Зарплата висока
Оплата почасово, СВОЄЧАСНО

096 036 12 16 з 8:00 до 17:00 в роб. дні

РОБОТА У МЕРЕЖІ СУПЕРМАРКЕТІВ

ГРОШ

ТВОЄ ПЕРЕВІТЛЕННЯ У СПРАВЖНЬОГО ФАХІВЦЯ З «ГРОШ» НАМ ПОТРІБЕН:

- КАСІР** (змінний графік роботи, зп від 950 грн за зміну, оплачуване стажування)
- КУХАР ПІЦИ / ПЕКАР** (змінний графік роботи, зп від 1100 грн за зміну, оплачуване стажування)
- ПРОДАВЕЦЬ ПРОДОВОЛЬЧИХ ТОВАРІВ** (змінний графік роботи, зп від 900 грн за зміну, оплачуване стажування)
- ПРИЙМАЛЬНИК ТОВАРІВ** (змінний графік роботи, зп від 1100 грн за зміну, оплачуване стажування)
- ВАНТАЖНИК** (змінний графік роботи, зп від 980 грн за зміну, оплачуване стажування)
- ОХОРОННИК** (змінний графік роботи, зп від 1600 грн за місяць, оплачуване стажування)
- АВТОКУР'ЄР** (змінний графік роботи, зп від 1100 грн за зміну, оплачуване стажування)

☎ **067 432 88 69**
☎ **050 360 47 10**
🌐 www.grosh.ua

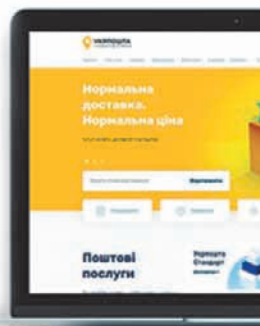
ПрАТ "Вінницький дослідний завод"
запрошує на постійну роботу:

- Майстер виробничої дільниці**
- Слюсар механозбиральних робіт 15 000-20 000 грн**
- Зварювальників-аргонщиків з/п 30 000-35 000 грн**
- Водій**
- Охоронники**
- Бухгалтер**
- Слюсаря -ремонтника**
- Токар**
- Штамповщик з/п 20 000-25 000 грн**
- Підсобний робітник на виробництво**

ЗП договірна
т. 067 430 16 29

Передплати газету RIA
онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

560125

560129

Довідка і відгуки
Вінниці на top20.ua

226 613 вінничан вже написали відгуки про заклади та послуги.

Це допоможе Вам обрати найкраще!

АЛЬПІЙСЬКЕ ШАЛЕ

10 метровий атриум **50** років гарантії

540 €/м² базова комплектація

790 €/м² під ключ

☎ **067 666 09 97** ☎ **068 942 56 76** 🌐 alpchalet.com.ua

100 м²

560148

СЛЮСАРИ НА СТО (МОЖЛИВО БЕЗ ДОСВІДУ РОБОТИ) ПО РЕМОНТУ ВАНТАЖНИХ АВТО MAN, DAF, VOLVO, SCANIA, MERCEDES, 3/П 20000 +%. (068) 792-37-53 ВАДИМ, (068) 905-09-09 ОЛЕКСАНДР

9.6 ПРОДАВЦІ, КАСИРИ

Касир, р-н Чехова/600-річчя, графік 5/2 по 8 год. (067) 430-18-49, (050) 461-55-70

9.7 ТОРГОВІ ПРЕДСТАВНИКИ, КОНСУЛЬТАНТИ, МЕНЕДЖЕРИ

Мерчендайзер, р-н 600-річчя, графік 4/4 по 11 год. (067) 895-64-38

9.9 РОБОЧІ, СЛЮСАРИ, БУДІВЕЛЬНИКИ

Різноробочий (підсобний робітник), вік 18-50 років, на постійну роботу. Зарплата 15 000 грн. на місяць. (067) 895-64-38

9.11 ЛІКАРІ, МЕДСЕСТРИ, ФАРМАЦЕВТИ

САНИТАРКА З ДОСВІДОМ РОБОТИ ЗАПРОШУЄТЬСЯ В ПРИВАТНИЙ ПАНСІОНАТ ДЛЯ ЛІТНІХ ЛЮДЕЙ. (096) 146-29-10

МЕДИЧНА СЕСТРА З ДОСВІДОМ РОБОТИ ЗАПРОШУЄТЬСЯ В ПРИВАТНИЙ ПАНСІОНАТ ДЛЯ ЛІТНІХ ЛЮДЕЙ. (096) 146-29-10

9.12 КЕРІВНИКИ, АДМІНІСТРАТОРИ, УПРАВЛІНЦІ

АДМІНІСТРАТОР ТА ПОМІЧНИК АДМІНІСТРАТОРА ДЛЯ РОБ. З КЛІЄНТАМИ, ГР/Р.:МОЖЛ. ПОЗМІННИЙ. 3/П ДО 25000ГР/МІСЯЦЬ. ЦЕНТР МІСТА. (050) 584-61-55 (VIBER)

9.13 ШВАЧКИ, КРАВЦІ, ПРАСУВАЛЬНИКИ

Швачка та помічник швачки в с.Якушинці, компенсація проїзду, безкошт.навчання, г/р:8-17.00, або гнучкий.3/п від 20000гр. (097) 392-46-75

9.20 РОБОТА ЗА КОРДОНОМ

ОПІКУНКИ-ДОГЛЯДАЛЬНИЦІ В НІМЕЧЧИНУ. ЖІНКИ ВІКОМ ДО 68 РОКІВ. 3/П 1300-2400Є. КОНСУЛЬТАЦІЇ. (096) 742-55-02, (093) 012-83-93

9.22 РІЗНЕ

Додатковий дохід. 3/п 15000 грн/місяць. (063) 381-74-04

ПОТРІБНІ КУР'ЄРИ, ДОСТАВКА ГАЗЕТИ ОДИН ДЕНЬ В ТИЖДЕНЬ, 1 РАЙОН - ВИШЕНЬКА, 2 РАЙОН - КОРЕЯ. (097) 486-25-99

ПРАЦІВНИК В СИСТЕМУ ОФІС-СКЛАД. ПРИЙОМ ЗАМОВЛЕНЬ, РОБОТА З КЛІЄНТАМИ. Є МОЖЛИВІСТЬ БЕЗ ДОСВІДУ, ГНУЧКИЙ ГРАФІК РОБОТИ. (097) 960-85-13

Реєстратор заявок у торговий відділ. 3/п 22.000 грн/місяць. (063) 381-74-04

Часткова зайнятість, 4-6 годин/день. 3/п 16000 грн/місяць. (063) 381-74-04

10. НАВЧАННЯ

10.1 НАВЧУ

АНГЛІЙСЬКА, НІМ., ПОЛЬСЬКА, ФРАНЦ., ЧЕСЬКА. ГОТУЄМО ДО УКР.ТА МІЖНАРОД. ІСПИТІВ. (063)130-80-89, (067)433-29-54

12. ЕЛЕКТРОНІКА ТА АУДИО/ВІДЕО ТЕХНІКА

12.1 ПРОДАМ

Т/в + Т2 + кріплення. недор. (097560-06-31

12.3 ПОСЛУГИ

Ремонт телевізорів вітчизн. та імпорتن. вир-ва будь-яких моделей. Виклик додому. 66-68-62, (098) 062-16-47

14. МЕДИЧНІ ПОСЛУГИ

14.1 ПРОПОНУЮ

Новий Пансіонат для літніх людей.м.Вінниця, вул.Антоновича,7, р-н Централ.ринку. (068) 778-45-46

Допоможу легко кинути палити або вживати алко-голь. (067) 912-99-11, Олексій Андрійович

ЗУБИ ЯК СВОЇ. ПРОТЕЗУВАННЯ, ЛІКУВАННЯ, ВИДАЛЕННЯ, ПАНОРАМНИЙ ЗНІМОК. (098) 814-09-47

Лікування спини,гриж. Масаж, усунення вивихів,напіввивихів, дисків. Консультація (098) 394-96-99

ГО Школа боксу та кікбоксингу Андрія Рябенка
ПРОФЕСІЙНЕ НАВЧАННЯ
13 років стажу ДЮСШ + 5 років
індивідуального навчання
Групові та індивідуальні навчання:

- 1) Навчання та розкриття таланту від дитячого до дорослого віку
 - 2) Навчання техніки і тактики ударів, захисту і бойових маневрів з боксу та кікбоксингу
 - 3) Навчання нокаутуючого удару.
 - 4) Навчання сміливості, мужності, сили, гнучкості та силовій витривалості.
 - 5) В короткий термін зниження ваги від 20 до 30 кг від 4 до 5 місяців
- Дам здоров'я, силу, духовність і успіх у житті

(067) 255-13-06, (063) 269-05-54

ЗАПРОШУЄТЬСЯ: 559123

ПРАЦІВНИК
по догляду за тваринами
РІЗНОРОБОЧИЙ

ЗП: 17 000 грн за місяць
Гуртожиток надається

50 км від м. Києва, Вишгородський р-н
093 193-40-69

Продам інвалідну коляску і інвалідний туалет. (096) 240-56-78

ПСИХОЛОГІЧНІ ТРЕНІНГИ. АРТ-ТЕРАПІЯ. (067) 433-29-54

16. ХОБІ, ТВОРЧІСТЬ, ДОЗВІЛЛЯ, АНТИКВАРІАТ

16.1 ПРОДАМ

Ваги тарілочні + 3 гирі. Т/в+Т2+кріплення. 1 шв.машина з тумбою, ножна. Дешево. (097) 560-06-31

16.2 КУПЛЮ

Антикваріат. Монети будь-якого періоду для себе. Дорого. Куплю! (067) 933-17-24

Куплю годинники, бінокль, статуетки, намисто, підсвічники, ялинкові іграшки. (068) 864-55-14

17. ТВАРИНИ

17.1 ПРОДАМ

Породисті кури, качки, курчата, каченята. Інкубаційні яйця, голуби та перегній. (067) 869-88-93

17.2 КУПЛЮ

КУПЛЮ ВРХ: КОРОВИ, БИКИ, КОНІ, ТЕЛЯТА. (096) 022-55-05

ЗАПРАВКА КАРТРИДЖІВ
УСІХ ВИДІВ ПРИНТЕРІВ

- ЗАПРАВКА
- РЕМОНТ
- ПРОДАЖ
- БЕЗКОШТОВНА ДОСТАВКА по місту

вул. Чорновола, 8
(0432) 66-51-10, 66-41-81

18. ЗАГУБИВ-ЗНАЙШОВ

18.1 ЗАГУБИВ

Втрачено державний акт на право постійного користування землею І-ВН №002411 від 18.12.1998р., видано на підставі рішення Ямпільської міської ради народних депутатів Вінницької обл. від 02.07.1998р. 2 сесії 23 скликання, на ім'я Ямпільського райте-лекому за адресами: м.Ямпіль, вул.Леніна,122 та м.Ямпіль, вул.Леніна,54/78. Вважати недейсним у зв'язку з втратою .

ПО УКРАЇНІ

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

Вінниця-Київ-Вінниця
Вінниця-Одеса-Вінниця

(096) 663-50-35 ♦ (063) 825-18-18

Усі свіжі оголошення RIA
у вашому Telegram

зручний пошук ✓

перегляд по рубриках ✓

розміщення оголошення ✓

можливість підписки ✓

Скануйте QR-код,
або шукайте в Telegram

RIA_ogo

ВІННИЧАНИ НА ЕКРАНІ У 2025 РОЦІ

Зірки ТБ ■ Вінничани регулярно стають ведучими, учасниками та переможцями популярних українських та міжнародних телешоу. Розповідаємо про найяскравіші з них

ЛАРИСА ОЛІЙНИК,
RIA, (067)5267352

Минулий рік став помітним для Вінниці у телевізійному просторі України. Наші земляки — як учасники, так і ведучі — з'являлися у популярних телепроектах, реаліті та національних шоу, привертаючи увагу мільйонів глядачів. Згадаємо деякі з них.

ОЛЕКСАНДР ЗУБКО — ПЕРЕМОЖЕЦЬ ПРОЕКТУ «МАСТЕРШЕФ»

Переможцем 16 сезону шоу популярного телешоу «МастерШеф» став 25-річний Олександр Зубко. Народився та зростав на Вінничині у доволі простій сім'ї. Спочатку підробляв, створюючи торти на замовлення. Згодом зрозумів, що це має стати його професією.

Своєю здатністю практично з нічого створювати шикарні десерти вінничанин не раз вразив суддів. Після місяців напруженої боротьби на кухні вінничанин не лише виборов омріяний кубок, а й оголосив про старт реалізації своєї головної мети — відкриття кондитерської з унікальними авторськими десертами.

ОБЛИЧЧЯ ПРОЕКТУ «ЗВАЖЕНІ ТА ЩАСЛИВІ»

Окремої уваги заслуговує Марина Боржемська — відома фітнес-тренерка родом із Вінниці,

яка упродовж кількох сезонів була тренеркою та ведучою популярного проекту «Зважені та щасливі» на телеканалі СТБ.

За трансформаціями учасників 10-го сезону шоу «Зважені та щасливі» протягом пів року спостерігали мільйони глядачів. 28 грудня відбувся фінал, де перемогу здобув одесит В'ячеслав Грабовий, який скинув 104 кг.

Наставниця Марина Боржемська присвятила успіх своєї команди пам'яті свого колишнього

У 2025 році Василь Байдак став одним із ведучих Нацвідбору на «Євробачення», який транслювався на «Суспільному»

чоловіка та тренера В'ячеслава Узелкова, який започаткував темп трансформацій на проекті і надихнув учасників на перші кроки до змін.

УЧАСНИЦЯ «ЗВАЖЕНИХ ТА ЩАСЛИВИХ»

Окрім тренерки у проекті «Зважені та щасливі» в різні роки брали участь вінничани. Надія Варчук прийшла з вагою 143 кг, прагнучи скинути 70 кг, щоб покращити здоров'я та реалізувати мрії про красиву сукню на випускному доньки. Вона розповіла, що зайва вага з'явилася після двох програм сурогатного материнства через фінансові

труднощі, і її історія — це шлях до самоприйняття та нове життя.

Її історія схуднення, роботи над собою та боротьби з внутрішніми страхами знайшла відгук у багатьох глядачів. Вінничанка зізнавалася, що участь у телепроекті стала для неї не лише фізичним, а й глибоким психологічним перезавантаженням.

ВЕДУЧА ПРОЕКТУ «ТАНЦІВ З ЗІРКАМИ»

Ще однією яскравою представницею Вінниччини на всеукраїнському телебаченні є Іванна Онуфрійчук — телеведуча та модель родом із Вінниччини, яка стала ведучою популярного шоу «Танці з зірками».

Іванна здобула широку впізнаваність завдяки професійній роботі в розважальних телепроектах. Іванна Онуфрійчук стала прикладом того, як наполегливість і професіоналізм дозволяють виходити на національний телевізійний рівень, не забуваючи про своє коріння. Вона неодноразово згадувала рідний край у публічних інтерв'ю та підкреслювала, що саме там сформувалися її цінності й характер.

ВЕДУЧИЙ НАЦВІДБОРУ «ЄВРОБАЧЕННЯ-2025»

Ще одним яскравим прикладом присутності Вінниці на телебаченні став Василь Байдак — комік і телеведучий родом із Вінниці. У 2025 році він став одним із ведучих Національного відбору на «Євробачення», який транслювався на «Суспільному».

Василь Байдак також брав участь у шоу «Розсміши коміка» та «Ліга сміху». Також вінничанин брав участь у проектах «Хто хоче стати мільйонером» і «Танці з зірками».

Після початку повномасштабного вторгнення РФ в Україну

Марина Боржемська — тренерка шоу «Зважені та щасливі». У фіналі вона присвятила успіх своєї команди пам'яті свого колишнього чоловіка В'ячеслава Узелкова

Олександр Зубко став переможцем 16-го сезону шоу «МастерШеф». Фінал відбувся наприкінці грудня 2025 року

Байдак разом з іншими коміками долучається до волонтерських зборів, допомагає армії,

проводить благодійні виступи для захисників у зоні активних бойових дій.

РЕКЛАМА

АЛЬПІЙСЬКЕ ШАЛЕ

10 метровий атриум

50 років гарантії

540 €/м² базова комплектація

790 €/м² під ключ

067 666 09 97

068 942 56 76

alpchalet.com.ua

100 м²

560148

КОРОТКО

Крадуть світло

■ Протягом 2025 року енергетики на Вінниччині зафіксували понад 1600 випадків незаконного користування електрикою. Найчастіше це самовільні підключення до мереж та спроби впливу на лічильники магнітами.

— Найбільш поширений спосіб — коли люди підключаються до електрики без дозволу або в обхід лічильника. У результаті користуються енергією без обліку та оплати, — пояснюють у «Вінницяобленерго».

За даними енергетиків: 33% порушень — самовільні підключення,

25% — втручання у лічильники за допомогою магнітів та електромагнітних пристроїв,

21% — неправильне застосування тарифу, коли електроенергія використовується не за призначенням,

12% — пошкодження пломб,

7% — прямі втручання у роботу приладів обліку, 2% — інші порушення.

Фінансова сторона таких порушень для споживачів дуже відчутна. Стандартна вартість 1 кВт·год для побутових споживачів — 4,32 гривні. Але якщо фактично виявляють порушення, за методикою нарахування одна «недооблікована» кВт·год коштує 15,08 гривні — у 3,5 раза дорожче за легальне споживання.

— Зловмисники часто не усвідомлюють, що сучасні методи контролю дозволяють нам фіксувати навіть найдрібніші втручання у лічильники. Наприклад, рентгенівські знімки приладів обліку показують будь-які конструктивні зміни, які не видно при звичайному огляді, — зазначають у «Вінницяобленерго».

Якщо споживач відмовляється добровільно оплачувати нарахування, справи передають до суду. Лише цього року компанія виграла кілька судових рішень на суму 929 тисяч гривень: 148 тисяч гривень та 222 тисячі гривень по Вінницьких міських, центральних і Тульчинських мережах відповідно.

«ЗАБЕРУ З ПОЛОГОВОГО»: ФЛЕШМОБ ЖІНОК

Підтримка ■ Жінки з різних міст України масово долучаються до зворушливого флешмобу «Якщо вас нікому забрати з пологового — я приїду», пропонуючи свою підтримку майбутнім мамам у найвразливіший момент. Серед тих, хто готовий допомогти, є й вінничанки. Що це за ініціатива та чому вона важлива?

ДАР'Я ДАЦКОВА, RIA,
(093)6487461

«Жінка найкраще зрозуміє жінку», «жінка — жінці опора», «жінці потрібна

жінка» — гасла нового доброго флешмобу, який заповнив TikTok, Instagram та Threads. Тренд розпочала психологиня з Алмати (Казахстан). Сенс простий, теплий і людяний: жінки пропонують свою підтримку майбутнім мамам, які готуються зустрітися зі своїм малюком, але знають, що біля пологового їх самих зустріти немає кому.

Така пропозиція може стати в нагоді дружинам військових, соло-мамам, а також тим, хто з різних обставин не має поруч людей, які розділять цей момент. Флешмоб не передбачає жодних умов чи оплати — це лише щире бажання підтримати жінку й немовля на порозі нового життя.

Тренд швидко завірусився й відгукнувся у серцях тисяч жінок. Серед сотень відео, які публікували українки, було й чимало вінничанок або тих, хто може допомогти з цим у Вінниці.

— Я дізналася про це, коли сиділа в TikTok і побачила відео дівчини з Києва, яка пропонувала забирати дівчат із пологового, якщо нема кому це зробити. Я почала плакати й зрозуміла, що в нашому місті теж є така потреба. Це дуже зворушило мене — і я вирішила, що не можу залишатися осторонь, — розповіла нам 24-річна Олена Івчук.

Ще одна учасниця флешмобу, Ірина Гуршал, каже, що вважає: люди повинні підтримувати одне одного завжди, а не тільки в часи війни.

— Для мене це не просто тренд.

Це можливість бути корисною, зробити добру справу, можливо, навіть знайти нових друзів серед мам. Кожна жінка, яка зараз сама з різних причин — війна, розлучення тощо, — обов'язково потребує підтримки та відчуття безпеки, що вона не одна у цьому світі й є люди, яким можна довіряти. Ну і крім того, я завжди відкрита до нових знайомств, і мені приносить неабияке задоволення робити добрі справи за щире людське «дякую», — зазначила Ірина.

Окрім підтримки та можливості забрати жінок із пологового, учасниці флешмобу, зокрема Юлія, розповідають, що можуть і безпосередньо бути присутніми на пологах та підтримати майбут-

Кожна жінка, яка сама з різних причин — війна, розлучення тощо, — обов'язково потребує підтримки та відчуття безпеки

ню матусю, особливо якщо вона народжує вперше.

— Маю власний досвід пологів — тричі, і була присутня на пологах інших. Тому з радістю заспокою, підтримаю, розповім, як краще дихати і що робити, щоб цей процес пройшов якомога краще, — розповіла дівчина.

Окрім цього, як зазначає Олена Івчук, під час флешмобу помітила ще одну проблему, яку він може допомогти вирішити: багато мам уже народили й залишилися зовсім без нічого — лише з дитиною, двома чи навіть трьома малюками.

— Декільком я вже надсилала кошти, а ще одній планую зібрати й відправити посилку з продуктами. Це маленькі кроки, але для

Вінничанки долучилися до всеукраїнського флешмобу. Вони готові зустріти та забрати жінок із пологового

них вони справді важливі, — розповіла вінничанка.

Юлія теж відзначає, що жінки часто зараз просять допомоги памперсами, сумішами та одягом.

Поки що, як розповідають учасниці флешмобу, у Вінниці ще не виникла потреби забирати дівчат із пологового. Але, наприклад, Юлії писала дівчина, чоловік якої — військовий, і запитувала, чи зможе вона підстрахувати, якщо він не встигне на пологи. Іншій учасниці, з якою ми теж спілкувалися, писали майбутні матусі про можливу потребу зустрічі.

— На жаль, у нашій країні війна, і багато жінок народжують дітей, коли їхні чоловіки на фронті, або, ще гірше, — у полоні, безвісти зниклі чи навіть загинули, віддавши своє життя за наше. Людям

близькі ширіють і людяність у таких вчинках, тому, думаю, ця ініціатива зачепила серця багатьох. Вона показує, що навіть у важкі часи ми можемо підтримати одне одного, подарувати тепло і спокій у найважливіші моменти життя, — зазначила дівчина.

І як наголосила у розмові Ірина: — Кожна дівчинка мріє про казку, про свято з кульками, з посмішками, радістю. Повірте, зараз цього дуже не вистачає. І навіть трохи зробити когось щасливим — це вже досягнення.

ДИВІТЬСЯ ВІДЕО
НА 20MINUT.UA

Просто зчитайте QR-код камерою Вашої мобілки та дивіться відео! (Має бути встановлена програма QR Reader з Android-маркета або аналогічна)

Від флешмобу — до спільноти

Як писало видання #ШОТАМ, відео та коментарів «Заберу з пологового» було настільки багато, що жінки почали об'єднуватися і створили Telegram-канал «Допомога жінкам». Менше ніж за добу, спільнота вже налічувала 500 учасниць, а ще за день — понад 1000. Вони знайомляться, обмінюються контактами та навіть структурують групу й ділять її на різні блоки, які будуть корисні й соло-мамам, і вагітним, і жінкам, які готові поділитися підтримкою. У спільноті «Допомога жінкам» є блок «Кваліфікована допомога психолога», де психологині і

психотерапевтки пропонують свої консультації, а також — «Таємний Санта», «Зустріч на каву для розмов», «Безоплатна допомога жінкам» (б'юті-послуги: манікюр, масаж, стрижка тощо). Жінки тут пропонують вживані й нові речі для дітей та мам, віддають іграшки, домовляються про онлайн посиденьки та просто спілкуються. У групі заборонені будь-які види платних оголошень, збори коштів і приватні повідомлення учасницям без попередньої згоди. Усе максимально тепло, дружньо й по-сестринському.

Щотижневик «RIA»

Ідентифікатор друкованого медіа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа: R30-02730

Зареєстрований та видається з березня 1993 року.

Засновник: ТОВ «РІА Холдинг».

Видавець з 2006 року — ТОВ «Видавництво «РІА»; адреса: 21032, м.Вінниця, вул. Ширшова, 3а

Поштова адреса редакції:
21028 Вінниця-28, а/с 363

тел. (0432) 555-111
(багатоканальний)

Замовл. №264301 Наклад 17 900

Наші координати:

м.Вінниця, вул. 600-річчя, 1
(IT парк М9), 2-й поверх оф.208
e-mail: info@riamedia.com.ua

Головний редактор:
Вадим ПАВЛОВ

Випусковий редактор:
Наталія ПІСКУНІЧЕВА

Газета є членом

Всесвітньої

Асоціації

Новинних

Медіа WAN-IFRA

Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій та не несе відповідальності за зміст реклами та оголошень.

Літеросполучення «РІА» (в тому числі в сполученні з будь-якими словами та зображеннями), а також графічне зображення вказаного, заборонені до копіювання авторськими правами.

Інформація для публікації надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця, вул. Ширшова, 3а; свідоцтво про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ No.194-57P від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 40030.
ВИМАГАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ
В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ЗВ'ЯЗКУ
УКРАЇНИ

20MINUT.UA

Віддруковано:
21034 м. Вінниця, вул. Гетьмана Мазеи, 12-Б.
Тел. (0432) 55-63-97, 55-63-98

ЧИМ СТАРШИМИ ВИ СТАЄТЕ, ТИМ МЕНШЕ У ВАС ГЕРПЕСУ

Не просто вавка ■ Найчастіше маємо справу з вірусом простого герпесу першого та другого типу. Перший тип — те, що на губі вискакує, а другий тип — генітальний. Впродовж життя вони рецидивують і, власне, додають нам болю. Полегшити це можуть ліки і роки

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ,
РІА, (067)4333535

Вірус простого герпесу першого та другого типу дуже розповсюджений серед населення, інколи можна говорити про 90% заражених. Більшість заражається безсимптомно і не має жодних симптомів протягом життя.

— Якщо ж говорити про прояви симптомів, то мова в першу чергу йде про гінгівостоматит (вражається порожнина рота) та генітальний герпес, а також їх рецидиви, — розповідає інфекціоніст Євген Щербина.

ПЕРШИЙ ТИП ПРАКТИЧНО ДИТЯЧИЙ

Знайомство з вірусом першого типу герпесу найчастіше відбувається у ранньому дитинстві.

— У дітей з шести місяців до п'яти років життя при першому зараженні розвивається герпетичний гінгівостоматит. Ця хвороба супроводжується високою, до 41 градуса температурою, яка триває до восьми днів, а також болючими висипаннями по всій поверхні ротової порожнини та почервонінням і набряком ясен, —

розповідає інфекціоніст. — Для лікування цього стану в більшості випадків достатньо рясного пиття та максимального знеболення висипань у ротовій порожнині.

ДРУГИЙ ТИП ПРИХОДИТЬ ІЗ ЗАДОВОЛЕННЯМ

— У дорослих перше знайомство з герпесом може проходити через статевий контакт — у такому випадку висипання будуть відмічатися в ділянці генітальних органів та навколо них, — каже Євген Щербина. — Перший напад генітального герпесу завжди найбільш важкий (як і первинний прояв герпесу в дітей у вигляді гінгівостоматиту). Відмічається велика кількість висипань по типу «герпетичних пухирців», біль, свербіж, дискомфорт, збільшення та болючість пахових лімфовузлів, нерідко підвищення температури тіла, загальна слабкість і ломота в тілі.

Для лікування потрібні противірусні препарати ацикловір або валацикловір. Вони прискорюють зникнення симптомів і чим раніше почати їх прийом, тим кращий ефект. Додатково використовують ібупрофен, парацетамол та теплі ванни для знеболення та полегшення симптомів гарячки.

РЕЦИДИВИ ГЕРПЕСУ

— Якщо говорити про рецидиви герпесу, то потрібно запам'ятати два моменти, — розповідає лікар. — По-перше, повторні висипання можуть початися в будь-якому віці і в будь-кого. Тобто не потрібно якихось фонових хвороб або особливостей організму, щоб на губах почав висипати герпес. По-друге, рецидиви герпетичних висипань можуть бути на будь-яких ділянках тіла. Найчастіше це класичні місця первинного проникнення вірусу в організм — ділянки навколо ротової порожнини або генітальні органи. Проте я бачив пацієнтів

Простий герпес не дає повторних висипань на слизовій оболонці рота, а тільки за її межами: на губах, навколо носа, очей

із висипанням на попереку і на лопатках, і на грудях...

Кількість висипань при рецидиві набагато менша, ніж при первинному ураженні, як і вираженість інших симптомів.

— До речі, всупереч загальноприйнятій думці, простий герпес не дає повторних висипань на слизовій оболонці рота, а тільки за її межами, тобто на губах, навколо носа, очей... Виняток становлять люди з ВІЛ, — розповідає Євген Щербина. — Тому, коли ви бачите повторні висипання в ротовій порожнині, то найімовірніше це рецидивуючий афтозний стоматит, а не герпетична інфекція.

Лікар зазначає, що частота рецидивів може коливатися від кількох випадків на рік до декількох на місяць. Вони можуть мати хвилеподібне протікання — якийсь час рецидиви часті, а потім стають рідшими і навпаки (це може бути пов'язане з вагітністю або іншими стресовими факторами). Загалом, з віком, у більшості людей реактивація простого герпесу припиняється, навіть якщо до цього моменту проблема тривала десятками років.

ЯК ПЕРЕЖИТИ РЕЦИДИВИ

— Дехто може відмітити у себе наявність «тригерів» — повторних висипань герпесу, наприклад, у гострі інфекційні хвороби, емоційний стрес, знаходження під сонячними променями, — говорить інфекціоніст. — Проте найчастіше явні тригери або відсутні, або погано контрольовані. Тому в більшості випадків лікування полягає у використанні противірусних препаратів (ацикловір, валацикловір).

Але треба пам'ятати, що вони не можуть повністю знищити вірус, а тільки порушують процес його реплікації (ділення). Умовно кажучи, ацикловір найліпше допомагає нам саме контролювати вірус, не давати йому «прокинутись», але не знищує його повністю, як це робить антибіотик.

— Тому медикаментозна профілактика рецидивів герпесу полягає в тому, щоб почати прийом ліків заздалегідь, до того моменту, як вже почався розпал хвороби, — говорить лікар. — Є дві схеми прийому ацикловіру та валацикловіру як основних препаратів проти вірусу простого герпесу: епізодичний та щоденний.

Як я вже казав раніше, з часом частота рецидивів герпесу знижується, і у більшості людей прояви зникають повністю, незалежно від лікування, — говорить Євген Щербина. — Але мова йде про десятки років, а противірусні препарати дозволяють пережити цей період з відносним комфортом.

РЕКЛАМА

СЛУХОВІ АПАРАТИ

Скринінг, підбір, тестування
БЕЗКОШТОВНО

Доступні ціни

Апарат "невидимка" за 1 годину

Товар сертифіковано. Сертифікат № PR.402-17 від 28.08.2020 р. Дійсний до 18.06.2024 р.
Виробництво SIVANTOS GmbH (Ерланген, Німеччина), колишня назва SIEMENS AT.

вул. Кропивницького, 1 тел. (0432) 52-77-37; (095) 286-37-37;
(068) 286-37-37*

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ ЗАШКОДИТИ ВАШОМУ ЗДОРОВ'Ю

559663

ПОДІЛЬСЬКИЙ ЦЕНТР ЗОРУ

- Діагностика зору
- Лазерна корекція зору
- Хірургія катаракти
- Хірургія глаукоми
- Дитяча офтальмологія
- Підбір окулярів та контактних лінз

☎ 0432 65 51 51; ☎ 097 701 26 00

м.Вінниця, вул.Зодчих 7; вул.Київська 16А

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

КАТАСТРОФИ, ТРАГЕДІЇ, ТЕРАКТИ

Чорні дні ■ Розповідаємо про найтрагічніші й найтяжчі події останнього століття, які стали справжніми потрясіннями для Вінниці та області. Від авіаційних і залізничних катастроф — до терактів, екологічних лих і злочинів, що залишили глибокий слід у пам'яті вінничан

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ,
RIA, (095)1039671

За останнє століття Вінниця не раз переживала події, які ставали справжніми потрясіннями для міста й області.

ВІННИЦЬКА ТРАГЕДІЯ (1937–1938)

Впродовж кількох років жертвами сталінського терору, за різними оцінками, стали від 9,5 до 20 тисяч жителів міста.

Найбільш масовими були розправи НКВСників над вінничанами у 1937–1938 роках, хоча розстріли тривали до відступу Червоної армії у 1941 році.

Під час нацистської окупації Вінниці, німці виявили понад 90 поховань й ексгумували 9439 тіл.

ТРАМВАЙНА КАТАСТРОФА (1938)

Саме так у тогочасній пресі охрестили цю подію: «8 травня, о 4-й годині дня, трамвай №13, спускаючись вулицею Леніна (Соборна — авт.), розігнався більше дозвolenої швидкості та звалився з мосту до Бугу».

Слідство встановило, що під виглядом відремонтованих трамваїв трамвайне управління дозволяло виходити на лінію несправним машинам. Крім того, більшість вагонів не знали правил керування вагонами, але все одно допускалися до водіння.

Недбалість керівництва управління і вагонвода забрала життя двох містян. Вінні притягнуті до відповідальності.

АВІАКАТАСТРОФА ВІЙСЬКОВОГО ЛІТАКА (1961)

Нам не вдалося знайти офіційного підтвердження цієї авіакатастрофи, втім, з відкритих джерел дізнаємося, що така, ймовірно, сталася на «Авіабазі Калинівка».

Тоді військовий літак сів на цьому аеродромі, однак не зміг вчасно загальмувати, минув злітну смугу, опинився на проїжджій частині та зіштовхнувся з вантажівкою, яка перевозила жителів села Писарівка.

На сайті видання «33 канал» знаходимо присвячену цій події публікацію. У ній є коментар Наталії Кухар, яка представлена свідкою аварії.

«Шофера та юнака, який сидів поруч із ним у кабіні, порубало на шматки. Загинули усі люди, які сиділи у першому ряду. Всього загинуло шість людей. Решта отримали травми та каліцтва...»

АВІАКАТАСТРОФА АН-24 (1971)

Трагедія сталася 12 листопада в аеропорту нашого міста. Під час заходу на друге коло для посадки, пасажирський літак, який слідував рейсом «Київ–Вінниця», врізався у землю, після чого вибухнув і згорів. Усі 43 пасажирів та п'ять членів екіпажу загинули.

Остаточних висновків щодо причин аварії, слідство так і не дішло.

ЗІТКНЕННЯ ЕЛЕКТРОПОЇЗДА З ВАНТАЖНИМ (1973)

У вересні того року неподалік Козятина сталася найбільша за всю історію області аварія на залізниці. На великій швидкості зіштовхнулися електричка з вантажним потягом. За різними даними, загинуло від кількох десятків до двох сотень людей. Точної причини радянська влада так і не назвала, тому в народі побутують лише припущення.

За одним із них, машиніст вантажного потяга проїхав на червоний колір світлофора і врізався локомотивом у головний вагон електропоїзда. За іншим, помилася диспетчерка, яка пустила потяги назустріч один одному.

ПОЖЕЖА В ТРОЛЕЙБУСІ (1977)

Через ожеледицю тролейбус занесло і він зіштовхнувся з вантажівкою, сталася займання. За лічені секунди вогонь охопив кабінку водійки тролейбуса Зої Ткаченко. Жінка могла врятуватися сама, проте натомість почала рятувати пасажирів.

Зоя дотягнулася до тумблера і відчинила передні і середні двері, на відкриття задніх часу не вистачило. Усі пасажирів відбулися переляком, а Зоя Ткаченко згоріла живцем. Їй було 33 роки, вона мала двох маленьких дітей. На честь цієї хороброї жінки назвали одну із зупинок міста.

АВАРІЯ НА САБАРИВСЬКІЙ ГЕС (1984)

Одного серпневого ранку вінничани виявили, що Буг, як би це дивно не виглядало, «зник». На місці, де ще ввечері протікала

Зіткнення потягів, заledenіння, теракти у міських маршрутках. У кожній з цих подій не обійшлося без людських жертв

повноводна річка, були одні лише калюжі. Причиною всьому стала аварія на ГЕС. Там полопалось старе кріплення, що утримувало один із восьми щитів.

Через аварію зійшло два мільйони кубів води, що дорівнює 15 кілометрам річки. Винним визнали одного з майстрів. Пробоїну вдалося закрити того самого дня, а невдовзі і Південний Буг повернувся у Вінницю.

НЕКЕРОВАНІ ВАГОНИ (1991)

Одним літнім ранком на станцію «Жмеринка» прибув потяг із 42 завантаженими вугіллям вагонами. Через те, що сигналіст станції не закріпив склад гальмівними черевиками, вагони почали рухатися у бік Вінниці.

Повідомлення про це передали на інші станції, однак зупинити склад, що рухався з великою швидкістю, не вдалося.

Водночас тією самою колією, назустріч некерованим вагонам

У катастрофі загинув чоловік, який врятував ситуацію. Він встиг встановити гальмівні черевики, але не зміг уберегтися від завалів

рухався пасажирський потяг сполученням «Москва–Белград». Начальник поїзда отримав повідомлення про екстрене гальмування і терміново повернення на станцію «Гнівань».

Перед станцією «Гнівань» встановили гальмівні черевики і направили назустріч некерованим вагонам завантаженим залізобетонними шпалами і опорами локомотив з п'ятьма вагонами. Однак перший вагон некерованого складу не зміг увійти у стрілку на станції і перекинувся, за ним пішли й інші.

Назустріч тепер уже купі некерованого металу рухався теплотяг зі шпалами і опорами. Машиніст встиг вистрибнути з кабінки, а за мить від теплотяга залишилася тільки купа брухту.

У тій катастрофі загинув чоловік, який встиг встановити гальмівні черевики, але не зміг уберегтися від завалів.

ЗАЛЕДЕНІННЯ (2000)

Наприкінці листопада у Вінницькій області сталося найбільше за всю її історію стихійне лихо — заledenіння. Через дощ і мороз все навколо вкрилося товстим шаром криги. Її вагу не витримували ані лінії електропередач, ані навіть дерева. Місто нагадувало ковзанку, транспорт не ходив, без струму сиділа вся область. Навіть у пологових народжували при свічках.

Через стихійне лихо електропостачання порушилося у 1585 населених пунктах. Зруйнувалися 1412 ліній електропередач, пошкодилися 165 котелень. У Вінниці ліквідували чотири десятки стихійних звалищ, загальною площею у два гектари.

Були й людські втрати. Загальні збитки перевищили 107 мільйонів гривень. У деяких населених пунктах відновлювальні роботи велися впродовж кількох місяців.

ТЕРАКТИ У МАРШРУТКАХ (2002–2003)

Вінничани пам'ятають не лише буремні дев'яності, але й нульові, коли у місті прогрімилі три вибухи у маршрутках. Внаслідок цього загинули дві жінки, ще понад два десятки людей отримали травми. Слідчі порушили кримінальну справу за статтею про терористичний акт, однак винних досі не притягнули до відповідальності.

ВІДСТРІЛ ЗУБРІВ (2016)

У січні того року країну сколихнула новина про загибель 17 червонокнижних зубрів у Хмільницькому держлісгоспі. Тоді стадо зубрів вийшло з лісу у пошуках їжі на поле, де їх побачили, нібито, місцеві жителі, які перебували у нетверезому стані. Взявши собак, вони почали гнати стадо на кригу. Лід не витримав ваги тварин і зубри почали йти під воду. Частині вдалося вибратися, інші — потопилися.

У лісників інша версія. Вони стверджували, що винною була тодішня керівна верхівка району, яка вирішила вполювати забороненого звіра.

Поліція порушила справу за фактом знищення 17 зубрів. Бракonyерам загрозувало до п'яти

років тюрми і штраф у понад два мільйони гривень, проте невдовзі справу закрили за браком доказів.

ВИБУХИ НА СКЛАДАХ ПІД КАЛІНІВКОЮ (2017)

У ніч проти 26 вересня сталася пожежа на складах боеприпасів 48 арсеналу. Вогонь перекинувся на снаряди, яких, за орієнтовними підрахунками, вибухнуло 32–40 тисяч тонн.

Перший потужний вибух на складах пролунав приблизно о 22 годині. І це було так, що багатопверхівки у Вінниці, за 20 кілометрів від складів, колихнуло як при землетрусі.

Унаслідок вибухів снарядів зруйновано 13 та пошкоджено 1437 будинків, три заклади охорони здоров'я, вісім закладів освіти, вісім адмінбудівель.

Тисячі людей тимчасово евакуювали до безпечних місць. Ніхто не загинув.

ВБИВСТВО НА АКАДЕМІЧНОМУ (2018)

У переддень нового року, 31 грудня, в одній із квартир у мікрорайоні Академічний знайшли мертвими 63-річну і 30-річну жінку, а також 7-річного хлопчика. Там же знаходилася трирічна дівчинка, яку госпіталізували до лікарні з важкими травмами голови. Врятувати дитину також не вдалося.

Про злочин поліцію повідомив Анатолій Малець. Згодом саме його звинуватили у вбивстві власної матері, дружини і двох дітей.

У 2021-му провину Малеця довели — він сидітиме довічно.

РАКЕТНИЙ ОБСТРІЛ ВІННИЦІ (2022)

Того року, 14 липня, російські війська вчоргове атакували наше місто. Три їхні ракети «Калібр» влучили в цивільну інфраструктуру, зокрема в Будинку офіцерів, медичні та офісні приміщення. Внаслідок атаки загинули мирні мешканці, серед них — діти. Загалом жертвами росіян стали 29 цивільних. Сотні отримали поранення.

Обстріл став найтрагічнішим епізодом новітньої історії міста та ще одним доказом російських злочинів.

ТОП-10 СПОРТИВНИХ ПОДІЙ У МИНУЛОМУ 2025 РОЦІ

Рейтинг RIA ■ Рекорд із присідань і смерть Паші Касанова, поразка Сергія Богачука і прогрес «Ниви». Відзначаємо резонансні досягнення і поразки вінничан, рекорди і трагедії

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

За традицією підбиваємо спортивні підсумки минулого року і аналізуємо найбільш резонансні

події. Безумовно, рейтинг RIA є суб'єктивним. Але він допомагає згадати картину спортивних досягнень і провалів наших земляків у минулому році.

Помер футболіст-рекордсмен

У останній день грудня, на 73-у році життя, відійшов у вічність Паша Касанов. Він був багаторічним лідером і символом вінницького футболу, виступав на позиції півзахисника та вирізнявся високою майстерністю, самовідданістю і безмежною відданістю грі. Найяскравіші сторінки футбольної кар'єри Паші Касанова пов'язані з вінницькою «Нивою», у складі якої він став одним із рекордсменів клубу за кількістю зіграних матчів та забитих м'ячів.

Після завершення ігрової кар'єри присвятив себе тренерській і організаційній роботі. Активно розвивав дитячо-юнацький футбол, виховав не одне покоління спортсменів.

58 очок Валерії Якушевої

Гравчині вінницької жіночої команди суперліги «Добродій-Медуніверситет» Валерії Якушевої не вдалося вдруге поспіль стати найкращою волейболісткою України. За підсумками голосування вболівальників і фхівців у 2025 році вона стала третьою.

Проте Валерії вдався оригінальний рекорд Суперліги України з волейболу. Вона набрала неймовірні 58 очок в одному поєдинку за команду «Добродій» — проти «Галичанки» в рамках 6-го туру. Це стало найвищим показником результативності в сезоні та за всю історію ліги для однієї гравчині.

Рекордні 2003 присідання

24-річна вінничанка Карина Яричук встановила рекорд України з безперервних присідань. Вона виконала 2003 присідання за годину 11 хвилин 33 секунди. Це перший такий рекорд серед жінок.

Досягнення Карина присвятила батьку — військовослужбовцю 57-ї окремої мотопіхотної бригади Віталію Медведському, який загинув у квітні 2023 року під Бахмутом. Фіксувала його керівниця Національного реєстру рекордів Лана Ветрова.

Виграли чемпіонат Європи

Чемпіонат Європи з хокею на траві Championship III проходив у місті Кір-кларелі (Туреччина). Збірна України складалася з 11 представників провідних клубів Вінниці і України — «ОКС-ШВСМ» і «ШВСМ-Олімпії». До них доєдналися сім провідних «легіонерів» з Польщі, Німеччини та Італії.

Збірна України розгромила Мальту — 9:1, Угорщину — 10:1, Болгарію — 15:0, литовців — 5:0, а у фіналі подужала господарів поля — 9:5.

Шість марафонів

Ветеран війни з Хмільника Роман Кашпур пробіг на протезі шість найпрестижніших марафонів, останній — у 2025 році у Бостоні (США).

«Бостонський марафон завершено, місію виконано. А разом з тим, відбулась і невеличка історична подія. Тому що і в адаптивному спорті, і в паралімпійському спорті в Україні жоден атлет не пробігав таку кількість марафонів, а тим більше топ-6 найвідоміших. Для мене велика честь, що довелося нести цю першість», — написав Роман Кашпур.

Він присвятив досягнення нещодавно народженій донечці.

Богачук програв Адамсу

Вінницький боксер-професіонал Сергій Богачук програв бій-реванш проти американця Брендона Адамса за одностороннім рішенням суддів: 99-91 та 98-92 (двічі). Хоча саме він вважався фаворитом. Для вінничанина це була третя поразка у кар'єрі із 29 боїв.

До речі, Сергій Богачук незабаром може зустрітися у ринзі з росіянином Раджабом Бутаєвим. Попередньо поєдинок планується на 23 січня 2026 року в рамках першого вечора боксу від нового промоушена Zuffa Boxing.

Адамчук став керівником

Вадим Адамчук — чемпіон України з легкоатлетичного багатоборства, чинний спортсмен і успішний тренер. А в жовтні його призначили на посаду начальника управління масового спорту у Вінницькій області. Основні напрями діяльності: масовий спорт, адаптивний спорт, масова фізична культура, спорт у закладах освіти.

Відроджують флорбол

Флорбол — гра із пластиковим м'ячиком і клюшками. Доступний всім спорт через низьку ймовірність травм. Наприкінці минулого року у Вінниці, вперше за роки війни, провели відкритий дитячий обласний турнір із флорболу за участю гостей із районів.

Також у кількох школах міста над Бугом з осені започаткували тренування.

Здобув Кубок імператора

Вінничанин Данило «Аонішікі» Явгусишин успішно виступив на турнірі Kyushu-2025 у японській Фукуоці. Здобув дві перемоги, що принесли йому Кубок Імператора. За це Данило підвищений Асоціацією сумо Японії до другого за значенням рангу озекі.

На шляху до УПЛ

Керівник ФК «Брацлав» Юрій Максименко розповів, що команда виступає в чемпіонаті України серед аматорів. Це є необхідною сходинкою перед виступами на професіональному рівні.

Планується, що в наступному сезоні ФК «Брацлав» гратиме в Другій лізі чемпіонату України, де виступає й вінницька «Нива». А далі, за словами Юрія Максименка, команда буде боротися за вихід до Першої ліги та Прем'єр-ліги. Адже ФК «Брацлав» має потужного закордонного інвестора із амбіціями.

— Наша мета — за три роки вийти до УПЛ. Прагнемо дати можливість перспективним молодим футболістам Вінниччини грати на високому рівні, — сказав Юрій Максименко.

КОРОТКО

Меморіал Анатолія Скібенка

■ У спортшколі №3 завершився гандбольний сезон Вінниччини. Там пройшов турнір серед чоловічих команд, присвячений пам'яті тренера-викладача Анатолія Скібенка.

На відкритті змагань хвилиною мовчання вшанували пам'ять наставника та загиблих воїнів-гандболістів, які були його вихованцями. Зокрема, Сергія Чуприни, Олексія Вознюка, Павла Мельника та всіх, хто віддав життя за Україну.

Золоті нагороди виборола команда ВДПУ. Також до трійки найкращих увійшли збірні «Місто над Бугом» МДЮСШ №3 (всі — Вінниці).

Кращі гравці і тренери (Юрій Чурбаков, Наталія Свіршук та Ірина Поміркована) були відзначені пам'ятними подарунками.

Загинув спортсмен

■ На фронті загинув професійний спортсмен Віталій Медушевський. Він народився 19 травня 1987 року у Калинівці. З дитинства захоплювався спортом. А зброю в руках навчився тримати ще у п'ятирічному віці (під керівництвом батька).

До початку повномасштабного вторгнення Віталій працював тренером в одеському фітнес-клубі «Вища ліга». Був інструктором, суддею Федерації практичної стрільби України, а також суддею-секундантом з боксу та кікбоксингу.

З перших днів повномасштабної війни Віталій став на захист рідної землі. Загинув Віталій Медушевський у бою на Донеччині.

Вибороли 24 нагороди

■ Кінець року для юних вихованців відділення дзюдо спортшколи №5 став результативним. На відкритому новорічному турнірі, який відбувся у Могилів-Подільському, вони посіли 11 перших, сім других і шість третіх місць. Там змагалися ще команди з Ямполья, Шаргорода та Іллінців. Загалом на татами вийшли близько 130 юних спортсменів.

ВІДОМІ ВІННИЧАНИ ТА ВІННИЧАНКИ, ЯКИХ НЕ СТАЛО У 2025 РОЦІ

Втрати ■ Цей рік був важким для України та для Вінниці зокрема. Разом із втратами на фронті, цього року місто прощалося й з вінничанами та вінничанками, які зробили помітний внесок у культуру, політику та громадське життя

Борис Гройсман

Народився 22 серпня 1946 року у Вінниці і розпочав трудовий шлях як токарь на Вінницькому агрегатному заводі, а згодом став підприємцем і політиком. Гройсман був депутатом міської ради кількох скликань та активним учасником громадського життя. Він виховав сина — політика та колишнього Прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана. Борис Гройсман помер 5 січня у віці 78 років. Причини смерті родина не розголошувала.

Володимир Постніков

Заслужений артист України, завідувач трупи Вінницького академічного музично-драматичного театру ім. М. Садовського. Присвятив театру понад чотири десятиліття. Створив десятки глибоких і психологічно багатих образів, здобувши любов глядачів. Був майстром художнього слова, ведучим численних культурних заходів та популяризував театральне мистецтво серед молоді. Володимир Постніков раптово помер 20 березня на 79-му році життя.

Катерина Гнот

Відома у Вінниці волонтерка, яка підтримувала військових. Також працювала майстринею з краси та активно допомагала місцевій громаді. Після втрати чоловіка — загиблого захисника України — брала участь у численних благодійних та соціальних проектах. У неї залишилися двоє дітей, а сотні вінничан пам'ятають її як людину з великим серцем, яка невтомно допомагала іншим. Катерина Гнот померла 22 березня. Їй було 33 роки.

МИХАЙЛО КУРДУКОВ,
 RIA, (095)1039671

У цьому матеріалі ми розповідаємо про людей, чий життя завер-

шилися у 2025 році — тих, хто впливав на розвиток Вінниці, її культурну та соціальну сферу, відзначився професійними здобутками та громадською активністю.

Ольга Твердохлєбова

Легендарна ветеранка Другої світової війни, розвідниця та полковниця поліції у відставці. Народилася у Вінниці, пройшла війну до Берліна, виконувала розвідувальні завдання та здобула численні нагороди. Навіть у поважному віці продовжувала активне життя, брала участь у громадських заходах і підтримувала ветеранів. Її щирість і відвага залишили глибокий слід у пам'яті вінничан. Ольга Твердохлєбова померла 24 березня у 101-річному віці.

Катерина Висоцька

Народилася у 1959 році у селі Михайлівка Шаргородського району та присвятила майже все життя музейній справі. З 2008 року очолювала Вінницький обласний краєзнавчий музей, перетворивши його на сучасну культурну інституцію з великою експозицією та численними проектами з вивчення історії Поділля. Катерина Висоцька померла 7 червня після тривалої боротьби з тяжкою хворобою, залишивши вагомий культурний спадок.

Скільки витратили грошей на ремонт перехрестя на Артинова-Соборній

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
 (063)7758334

Протягом вересня-листопада минулого року на Артинова відбувся ремонт дороги. Робітники впорядкували тротуари та дорогу на двох ділянках: біля обласної бібліотеки Отамановського та поблизу будівлі Вінницької облради.

Там зробили пониження та розширення тротуарів перед пішохідними переходами. А також зменшили ширину проїжджої частини вулиці Артинова до чотирьох метрів.

Думки вінничан щодо цього ремонту розділилися. Частина мешканців вважає зміни позитивними, адже нові з'їзди без високих бордюрів зручні для людей на кріслах колісних.

Водночас деякі водії нарікають, що після звуження про-

їжджої частини стало складніше виїжджати на Соборну та роз'їжджатися на перехресті. Через це утворюються затори на вулиці Артинова — зокрема, з боку Вінницької облради машини стоять аж від художньої школи.

А скільки на всі ці роботи витратили грошей? Щоб це дізнатися, ми подали інформаційний запит до Вінницької міської ради. Там нам розповіли, що було передбачено на цих двох об'єктах.

Підрядник виконав низку робіт, серед яких демонтажні роботи, нарізування швів, розбирання бордюрів, улаштування покриттів з ФЕМ і тактильної плитки, впорядкування профілю перехрестя, перевезення ґрунту, монтаж-монтаж бруківки та багато іншого.

Нам повідомили й вартість за роботи та матеріали по цих

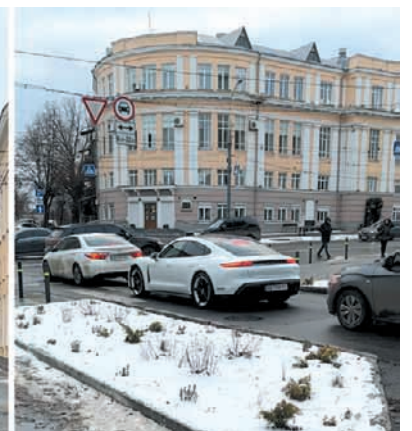
двох об'єктах. Вона склала 930 тисяч 552 гривні.

Виконавцем робіт, повідомили у Вінницькій міськраді, було товариство «Підприємство «Агропродсоюз».

За даними YouControl, ця вінницька компанія діє з 2002 року. Керівником та власником одноосібно є Юрій Студент. Основний профіль діяльності фірми — будівництво житлових та нежитлових будівель.

Компанія бере активну участь у державних закупівлях. За 2025 рік їм дісталася підрядів на загальну суму 31,5 мільйона гривень.

Послуги «Агропродсоюзу» любляють замовляти підрозділи Вінницької міськради. Найбільше підрядів цьому підприємству, за даними Опендатаботу, дав департамент комунального господарства і благоустрою. «Агро-

Ширина дороги на Артинова тепер складає 4 метри. Після пониження тротуарів цю ділянку може пройти без проблем будь-яка людина

продсоюз» отримав замовлень від цього департаменту на загальну суму 163 мільйони гривень. Потім йде департамент капітального будівництва міськради —

10,2 мільйона гривень. І третім виявився виконком Вінницької міськради — ця структура замовила роботи на загальну суму 1,4 мільйона гривень.

ХІРУРГ, ЯКИЙ ВИПЕРЕДИВ ЧАС: КИМ НАСПРАВДІ БУВ ПИРОГОВ

Є ким пишатися ■ Микола Пирогов увійшов в історію як хірург, який рятував життя на війні, змінював освіту і не боявся йти проти системи. Яким був Пирогов поза підручниками з історії?

ВАЛЕРІЙ
ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063)7758334

На авторському ютуб-каналі журналіста Михайла Курдюкова вийшло нове відео про видатного хірурга Миколу Пирогова.

Михайло відвідав музей-садибу Пирогова, щоб розповісти про людину, яка заснувала військово-польову хірургію, про того, хто першим застосував анестезію та гіпсові пов'язки, та здійснив ще багато інших проривних відкриттів.

Ми переглянули відео повністю та зробили короткий текстовий переказ.

ПЕРШІ КРОКИ ХІРУРГА

Екскурсію садибою «Вишня» провела Олеся Сивак, старша наукова співробітниця музею. Потрапляючи усередину, одразу бачиш статую Миколи Пирогова. Він був невисоким, його зріст складає 171 сантиметр.

— У першій залі музею висвітлюються всі події, які стосуються дитинства Миколи Івановича Пирогова. Народився він у Москві 13 листопада 1810 року в родині військового фінансиста. Він був 13-ю (!), передостанньою дитиною в сім'ї, — каже Сивак.

Змалечку вивчав іноземні мови. Вільно володів французькою, німецькою, російською (була його рідна). Проживши 20 років життя в Україні, Пирогов добре знав і українську мову.

— Свою наукову діяльність Микола Іванович розпочав у Дерпті, Естонія. Для слухачів він читав нову, на той час, науку — хірургічна анатомія, — каже Олеся Сивак. — На ті часи будь-які

маніпуляції з мертвими тілами були недозволені. Однак Микола Пирогов цю заборону обійшов і слухачі запевняли, що молодий професор (це звання він отримав у 26 років — авт.) навчив їх тому, чого не знали ані вони, ані їхні вчителі.

Саме в естонському Дерпті Пирогов проводив свої перші операції, які стосувалися пластичної хірургії.

— Він настільки удосконалив свої хірургічні навички, що за 5-7 хвилин міг видалити пухлину, ампутувати стегно. Чи, скажімо, за три хвилини Пирогов зумів вправно видалити молочну залозу у жінки, — говорить старша наукова співробітниця музею.

ВИДАТНІ ВІНАХОДИ

Микола Пирогов відомий ще тим, що вперше у світі прооперував людину під знеболювальним. Тоді він використав ефір як знеболюючий засіб.

— Перш ніж успішно прооперувати, Пирогов провів сотні експериментів на тваринах, на пацієнтах та на власному тілі. Він довів безпечність ефіру для людини. Сконструював спеціальні маски, — каже Олеся Сивак. — Пирогов став тою людиною, яка вперше використала знеболювальне для операції на війні. Це сталося на Кавказі у 1847 році.

Там Пирогов почав рятувати від ампутацій кінцівки людям. Від початку він використовував крохмально-марлеві нерухомі пов'язки. Її він удосконалював, а зрештою повністю змінив матеріал.

— Він якось відвідав свого товариша скульптора Степанова. Слідкував, як той виготовляв скульптуру з гіпсу. Це і був той матеріал для пов'язок, який так

довго шукав Микола Пирогов, — говорить Сивак.

Хірург пройшов Кримську війну. Він рятував сотні життів. І, до речі, саме він рятував легендарного розвідника матроса Петра Кішку.

— Після Кримської війни Микола Пирогов залишив службу, посилаючись на погіршення стану здоров'я. Він був емоційно вигорівший та виснажений, — говорить старша наукова співробітниця музею.

ПРО ВПЛИВ НА ОСВІТУ

Наступний етап життя Пирогова був в Одесі. У 1856 році сюди приїхав досвідчений хірург, якого призначили попечителем.

— Саме тут, в цьому чудесному місті, Микола Пирогов пропрацював два плідних роки. Завдяки вченому в Одесі з'явилося багато

Дружину не поховали поряд із Пироговим тому, що тіло хірурга знаходиться під вівтарною частиною церкви-некрополя

речей. Інспектуючи школи, він позбавив дітей тілесних покарань та всі діти мали змогу здобувати загальну середню освіту. У місті з'явився перший виш — сьогодні це Національний університет імені Мечнікова.

І завдяки Пирогову одесити почали пити якісну воду, бо саме Микола Іванович почав будувати водогони, — каже Олеся Сивак.

Влада, зокрема, генерал-губернатор Строганов вбачав загрозиливий вплив попечителя Пирогова. Він писав листи до російського царя про те, що Микола Іванович дає людям Одеси дуже багато прав та свобод. Назривав великий конфлікт, внаслідок якого Пирогова перевели до Києва.

— Завдяки роботі Пирогова в Україні відкрили сотні недільних шкіл, де навчалися неписьменні. У владі були впевнені, що це розсадники вільномудства. Микола

Після цього тіло поправляють, гримують, розчісують, одягають. До слова, однострій Пирогова незмінний, відколи його провели в останню путь.

Якщо рахувати роки Пирогова від дня народження, то нині йому 215 років! Експеримент зі збереження тіла людини триває 144 роки. Як довго він ще триватиме — ніхто сказати не може.

Пирогов був 13-ю дитиною в родині військового фінансиста. Змалечку він захоплювався мовами, вільно володів французькою, німецькою та українською мовами

Пирогов це заперечував і пояснював, що так лише поширюється писемність серед простого люду, — говорить Сивак.

«РАНА ГАРІБАЛЬДІ ПРОГРИМІЛА НА ВСЮ ЄВРОПУ»

Влада побоювалась студентів як русійної революційної сили. І Пирогова змушували як попечителя шпигувати за учнями та робити доноси. Микола Іванович відмовився виконувати такі розпорядження, за що потрапив у немилість. Це призвело до його звільнення у березні 1861 року.

— За два роки до звільнення, на аукціоні, він придбав цю мальовничу садибу «Вишня». Вона належала доктору медицини Аполлінарію Греколевському. Її ціна складала 96 тисяч сріблом. Третину коштів, а зокрема 25 тисяч, Пирогов взяв у борг у віницького банкіра Беренштейна. Ці кошти він повертав наступні 12 років, — каже Олеся Сивак.

У Вишні Пирогов затримався не довго. Через рік він отримав запрошення викладати у Німеччині, де по 1866 рік Микола Іванович очолював Інститут професорської підготовки. Він був гарним наставником для молодих науковців — не лише медиків, а й хіміків, філологів, філософів та істориків.

— Якраз на їх прохання він поїхав до Італії, де консультував революціонера Гарібальді. Як потім він напише: «Рана Гарібальді наробила галасу по всій Європі». Кращі лікарі наполягали на ампутації кінцівки. А Пирогов, маючи колосальний досвід, здобутий на війнах, підказав, як зберегти ногу. Завдяки цим рекомендаціям Гарібальді видужав і дякував у листі Миколі Івановичу, — говорить Олеся Сивак.

ПРО ОСТАННІ РОКИ ЖИТТЯ

Наступні етапи життя Пирогова проходили у садибі «Вишня», що нині в Пироговому. Зокрема, в кабінеті він пише свої наукові роботи, такі як тритомник військово-польової хірургії, щоденник лікаря.

З нагоди 150-ї річниці народження Миколи Пирогова у 1960-му кімнату кабінету відреставрували.

На жаль, автентичних речей залишилося вкрай мало — на столі під склом зберігаються кишеньковий годинник та ніж для розрізання листів.

— У революційні роки значна частина особистих пироговських речей були просто розкрадені. Багато особистих речей сім'я передала до музею, який відкрили у Санкт-Петербурзі, після смерті Миколи Івановича, — каже старша наукова співробітниця музею.

Серце Пирогова перестало битися 23 листопада (5 грудня за новим стилем) 1881 року. Місцем спочинку стала церква-некрополь біля садиби Вишня.

— Його набальзамоване тіло спочиває в крипті церкви уже 144 роки, — каже Олеся Сивак. — За життя він бажав, щоб його поховали у саду, на території садиби Вишня. Сім'я купила земельну ділянку, на якій пізніше побудувала церкву, і це місце стало родинним склепом. Поряд з Пироговим поховали його сина. На території також поховали рідну сестру дружини. Також знайшов свій спокій протоієрей Левандовський, перший настоятель Миколаївської церкви. І сама дружина Пирогова — Олександра Антонівна — яка пережила чоловіка на 21 рік.

За заповітом її поховали при вході до церкви. А чому не поряд із чоловіком, в крипті церкви-некрополя?

— Річ у тім, що тіло Пирогова знаходиться під вівтарною частиною. А у вівтар, по канонах православ'я, жінці заходити не можна. Знаючи про це, Олександра Антонівна свідомо обрала місце перед церквою, — відповіла Сивак.

Там, де омолоджують тіло Пирогова

Наступна, одинадцята, ребальзація тіла Пирогова відбудеться у 2026 році. Лабораторія, де проводиться ця процедура, складається з двох кімнат. У першій знаходяться ємності з різними рідинами, а також металевий саркофаг, в якому тіло Пирогова приносять з церкви-некрополя. У головному приміщенні лабораторії знаходяться три столи.

На перший ставлять труну з тілом. На середній стіл перекладають тіло Пирогова. Тут вченого роздягають, оглядають, замінюють старі бальзамувальні розчини. Проводять додаткову обробку тканин та шкіри. На наступному етапі тіло занурюють у ванну з консервувальним розчином. Там воно може зберігатися до кількох місяців.

**ДИВІТЬСЯ ВІДЕО
НА 20MINUT.UA**

Просто зчитайте QR-код камерою Вашої мобілки та дивіться відео! (Має бути встановлена програма QR Reader з Android-маркета або аналогічна)

РАЗОМ У ЖИТТІ І НА СЦЕНІ! АРСЕН І ТОНЯ З КОНЦЕРТОМ У ВІННИЦІ

Особливий концерт ■ Її ніжність, легкість, запал і пристрасть! Його сталава міць, чоловіча харизма, драйв і глибина! Одна з найкрасивіших українських зіркових пар 17 січня вразить Вінницю винятковим спільним концертом. Буде подвійна порція хітів та багато сюрпризів

ВАЛЕНТИНА КИРИЛЬЧУК,
RIA, (096)3145155

Цитата

Один концерт — дві зірки! Грандіозний спільний концерт Арсена Мірзояна і Тоні Матвієнко 17 січня стане головною культурною подією січня у Вінниці.

«Кульбаби» і «Вінні-Пух», «Ліхтарики» і «Джеральдіна», «Квітка-душа» і «Позивні», «Блискавка» та «Італійська сім'я», «Така як є» і «Не Магеллан», «Чарівна скрипка» і «Капронові банти», «Сік землі» і «Моя країна», «Злива і полум'я» та «Вірити». Для вінничан та гостей міста 17 січня о 18.00 у театрі ім. Садовського Арсен Мірзоян і Тоня Матвієнко заспівають всі свої найкращі сольні хіти, а також приголомшливі дуетні прем'єри, які ми почуємо першими.

Арсен Мірзоян і Тоня Матвієнко — одна з найкрасивіших пар української сцени. Обоє — заслужені артисти України, відомі волонтери й талановиті співаки.

Про спільний тур Арсена Мірзояна і Тоні Матвієнко шануваль-

ники просили давно. І от нарешті закохані цю мрію прихильників здійснили. У грудні розпочали великий тур, у межах якого 13 українських міст почують, як їхні унікальні голоси, які не сплутаєш з жодними іншими, зливаються, грають новими барвами й доповнюють один одного.

До свого великого спільного туру Україною Арсен Мірзоян і Тоня Матвієнко приготували величезну кількість сюрпризів. Зокрема, навіть у сценічному оформленні відтворять атмосферу свого реального подружнього життя.

Постануть перед глядачами щирими і справжніми! Романтичними, темпераментними, веселими, палкими. Огорнуть кожного жагучою пристрастю, трепетною взаємоповагою і безмежною силою свого кохання.

Нагадаємо, історія кохання Арсена Мірзояна і Тоні Матвієнко розпочалась 15 років тому. У 2011 році артисти познайомилися на вокальному шоу «Голос країни». Арсен Мірзоян тоді працював на заводі «Запоріжсталь», а Тоню Матвієнко більшість знали, як доньку народної артистки

України Ніни Матвієнко. На сліпих прослуховуваннях Тоня Матвієнко зачарувала своїм голосом, який неодноразово порівнювали із маминим, однак ніхто з тренерів тоді не повернувся до молоді співачки. Другий шанс їй дав продюсер шоу, вона опинилася у команді Руслани і в результаті завоювала друге місце. Арсен тоді ж отримав четверте місце.

Спочатку між конкурсантами не було нічого серйозного, окрім творчості та дружньої підтримки. Але чим більше вони спілкувалися, тим більше зростало почуття одне до одного. З часом співаки зрозуміли, що закохалися та хочуть бути разом.

У сценічному оформленні концерту закохані відтворять атмосферу свого реального подружнього життя

Їхнє перше побачення відбулося... під дулом танка. Як колись пара розповідала в одному шоу, Арсен написав Тоні о 4-тій ранку і запропонував зустрітися. За годину обоє були біля «Батьківщини-матері». І вже не розлучалися.

15 січня 2016 року у пари народилась донечка, яку назвали Ніною на честь Ніни Митрофанівни. Навіть більше — Арсен Мірзоян дав доньці й прізвище відомої бабусі.

— Це була ініціатива Арсена. Він сказав: «Якщо на честь мами, то вже на честь мами». Вона тоді

Концерт Арсена Мірзояна і Тоні Матвієнко у Вінниці зігріє серця всіх! Буде вражаюча атмосфера кохання, щирості і справжніх почуттів

розплакалася, — згадає Тоня Матвієнко.

Напередодні 8 березня 2016 року Арсен Мірзоян привселюдно запропонував коханій стати його офіційною дружиною. Під час свого концерту у Жовтневому палаці спустився до глядацької зали до Тоні і вона, розчулена до сліз, сказала «так». За рік пара офіційно одружилися.

— Мені наснився сон, що 15 червня — день, коли треба побратися, — пояснювала вибір дати співачка.

У 2018 році закохані зіграли повторну весільну церемонію,

щоправда, цього разу у Таїланді: обмінялися обітницями на морському узбережжі острова Ко Чанг, а також насолодилися там медовим місяцем.

— Всі ці роки разом — це справжня пригода! — каже Арсен Мірзоян. — Тоня — моє диво. Найчарівніша, найбажаніша, ніжна, уважна, фантастична і справжня! Кохаю! Сильно!

Не пропустіть винятковий концерт Арсена Мірзояна і Тоні Матвієнко 17 січня о 18.00 у театрі ім. Садовського. Квитки доступні на сайті afisha.vn.ua та у касах міста.

«Піккардійська Терція» привезе «Різдвяні історії»

ВАЛЕНТИНА КИРИЛЬЧУК, RIA,
(096)3145155

Нову надзвичайну святкову концертну програму «Різдвяні історії», яка зачарує магією українського Різдва і золотими хітами, легендарна вокальна формація «Піккардійська Терція» презентує вінничанам у неділю, 11 січня, о 19.00 у театрі ім. Садовського.

Від «Старенького трамвая» до карпатських віншувань, від «Тихої ночі» до «Маланки», від «Santa Claus is coming to town», чарівної «Les Champs-Elysees» до запальної «Shizgar»!

«Різдвяні історії» — це феєричне музичне дійство, яке

поєднає виняткові колядки та щедрівки, різдвяну автентичність, святкові світові хіти, духовні твори в авторських інтерпретаціях, а також прем'єрні композиції та найкращі хіти «Піккардійської Терції», що вже стали частиною української музичної спадщини: «Старенький трамвай», «Пустельник», «Сад ангельських пісень», «Жовті стрічки» та багато інших.

— Для багатьох вінничан Різдво асоціюється саме з голосами «Піккардійської Терції». Щороку у нашому місті, де мають дуже багато друзів та відданих шанувальників, «п'якардійці» збирають аншлаги. І щоразу дивують усіх безмежною красою, яка зачаровує всіх на їх-

ніх концертах, — відзначають організатори — компанія «Вінницяконцерт». — Новий концерт «Піккардійської Терції» «Різдвяні історії» стане однією з найчуттєвіших подій зими, даруючи кожному можливість зануритися у світ досконалого акапельного співу й атмосферу родинного затишку, та відчуття магію справжнього українського Різдва.

Приходьте заколювати разом з легендарною «Піккардійською Терцією» та отримати незабутні враження на концерті у неділю, 11 січня, о 19.00 у театрі ім. Садовського. Квитки доступні на сайті afisha.vn.ua та у касах міста.

«Піккардійська Терція» — улюбленці Вінниці! Різдвяні концерти вокальної формації — щорічна неповторна традиція, яку вінничани дуже чекають

SMARTCINEMA

(вул. Оводова, 51, ТЦ «Sky Park»,
4 поверх тел. (096)003-50-50)

Служниця

Трилер. 7.01, поч. о 15.40, 18.20, 21.00
З 8.01 довідка за тел. (096)00035050)

Острови

Трилер. 7.01, поч. об 11.10
З 8.01 довідка за тел. (096)00035050)

Замок монстрів

Анімація. 7.01, поч. о 9.10, 11.30, 13.30
З 8.01 довідка за тел. (096)00035050)

Корпорат

Комедія. 7.01, поч. о 13.40, 21.40
З 8.01 довідка за тел. (096)00035050)

Вполювати мишу. Різдвяна бійка

Сімейна, пригоди. 7.01, поч. о 9.00, 10.00, 10.00
З 8.01 довідка за тел. (096)00035050)

Губка Боб у кіно: у пошуках квадратних штанів

Анімація. 7.01, поч. о 10.40, 13.10
З 8.01 довідка за тел. (096)00035050)

Анаконда

Комедія. 7.01, поч. о 17.40, 19.40, 21.40
З 8.01 довідка за тел. (096)00035050)

Аватар: вогонь і попіл

Фентезі. 7.01, поч. о 10.40, 11.40, 12.40, 14.20,
15.20, 16.20, 18.00, 19.00, 20.00

З 8.01 довідка за тел. (096)00035050)

Зоотрополіс-2

Анімація. 7.01, поч. о 9.20, 10.50, 11.40, 14.00,
15.10, 16.20, 17.30, 18.40, 19.50, 21.00

З 8.01 довідка за тел. (096)00035050)

КІНОТЕАТР «РОДИНА»

(вул. Миколи Оводова, 47. Тел. (068)6704069)

Вполювати мишу. Різдвяна бійка

Комедія. 7.01, поч. о 10.00 та 11.30

Зоотрополіс-2

Анімація. 7.01, поч. о 13.00

Замок монстрів

Анімація. 7.01, поч. о 15.00

Подарунки для неслухів. Розшукується Санта

Комедія. 7.01, поч. о 17.00

Корпорат

Комедія. 7.01, поч. о 19.00

КІНОТЕАТР «CINEMA CITI»

(Мегамолл, вул. 600-річчя, 17 Е)

Вполювати мишу. Різдвяна бійка

Сімейна, пригоди. 7.01, поч. о 10.00

З 8.01 довідка за тел. (080)0308111)

Губка Боб у кіно: у пошуках квадратних штанів

Анімація. 7.01, поч. о 10.10, 12.10

З 8.01 довідка за тел. (080)0308111)

Анаконда

Комедія. 7.01, поч. о 15.20, 20.50

З 8.01 довідка за тел. (080)0308111)

Аватар: вогонь і попіл

Фантастика. 7.01, поч. о 10.50, 11.40, 13.10,
14.10, 14.50, 15.30, 17.00, 18.00, 18.40, 19.20

З 8.01 довідка за тел. (080)0308111)

Потяг до Різдва

Комедія. 7.01, поч. о 13.30, 21.00

З 8.01 довідка за тел. (080)0308111)

Зоотрополіс-2

Анімація. 7.01, поч. об 11.00, 13.30, 16.00, 18.30

З 8.01 довідка за тел. (080)0308111)

ТЕАТР

ТЕАТР САДОВСЬКОГО

(вул. Театральна, 13. тел. 67-09-07, 67-26-54)

Занепали янголи

Мала сцена. Комедія. 13.01, поч. о 18.00

Бал негідників

Мала сцена. Детективна комедія. 14.01, поч. о 18.00

Ці вільні метелики

Мала сцена. Чуттєва мить. 15.01, поч. о 18.00

Ціаністий калій... з молоком чи без?

Комедія-нуар. 15.01, поч. о 18.30

Останній кат

Комедійний детектив. 15.01, поч. о 18.30

Я б тобі небо прихилив...

Мала сцена. Драма. 20.01, поч. о 18.00

Дім, у якому ночував Бог

Мала сцена. Лірична комедія. 21.01, поч. о 18.30

Ніч вовків

Мала сцена. Драма. 22.01, поч. о 18.00

КВІТКА

Пісня наяву й у снах. 22.01, поч. о 18.30

ТЕАТР ЛЯЛЬОК «ЗОЛОТИЙ КЛЮЧИК» (Хмельницьке шосе, 7 тел. (067)1704770)

Лабубіна і Володар часу

Розважальна програма для дітей

та

Як лисичка пташкою була

Музична комедія

10.01, поч. об 11.00 та 14.00

Дивовижна подорож Пеппи та принцеси Мачок

Розважальна інтерактивна програма для дітей

та

Як їжачок Новий рік зустрічав

Новорічна казка

11.01, поч. об 11.00 та 14.00

ШОУ ДЛЯ ДОРОСЛИХ

Шоу світового рівня «SQUIRT: the Las Vegas Show» 22 лютого

Незабутня еротична феєрія від зірок Лас-Вегаса! Вінничани, не пропустіть 22 лютого о 18.00 у театрі ім. Садовського грандіозне шоу світового рівня «SQUIRT»!

Чи наважиться ви доторкнутися до таємниці, яка сколихнула Лас-Вегас? На сцену виходить SQUIRT — легендарне відверте шоу 18+, що руйнує межі буденності. Тут реальність зливається з фантазією, а мистецтво і чуттєвість танцюють в єдиному ритмі. Це вистава, де кожен рух перетворюється на пристрась. Тут немає місця заборонам — лише елегантна провокація, магнетизм і краса людської природи. Сцена стає простором, де тіла кажуть голосніше за слова, демонструючи мистецтво в його найсміливішій формі.

Це шоу для тих, хто готовий відкрити непізнане, відчувати свободу та насолодитися естетикою, що пробуджує найзаповітніші мрії.

Приходьте з коханими та друзями! Вражені будуть всі!

Квитки — від 420 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, філармонії, Офісі туризму Вінниці, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, «Метроном», Rock-n-Roll, центрі Origami.

КОНЦЕРТИ

«Пікардійська Терція» 11 січня у Вінниці! Святковий концерт «Різдвяні історії»

Легендарна «Пікардійська Терція» 11 січня о 19.00 у театрі ім. Садовського чекає всіх на незабутньому концерті «Різдвяні історії»! Разом із музичними легендами України будемо багато співати і наповнитись різдвяною радістю та світлом. Від божественно-гарної «Тихої ночі» до «Santa Claus is coming to town» і запальної «Shizgara»! «Пікардійці» заспівають дивовижні старовинні і нові українські колядки та щедрівки, світові різдвяно-новорічні шедеври, а також свої найкращі хіти: «Старенький трамвай», «Szalala», «Жовті стрічки», «Сад ангельських пісень». Концерти «Пікардійської Терції» — це завжди неймовірна феєрія емоцій! Приходьте відпочити душею та відчувати магію свята з «Пікардійською Терцією» 11 січня у Вінниці! Квитки — від 450 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, філармонії, Офісі туризму Вінниці, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, «Метроном», Rock-n-Roll, центрі розвитку Origami.

«Ніч перед Різдвом» 4 січня у Вінниці

Феєрична і яскрава вистава «Ніч перед Різдвом» 4 січня у Вінниці! Масштабна і приголомшлива постановка Хмельницького театру ім. Старицького сповнена танців, колядок і чарівництва! 4 січня о 18.00 сцена Вінницького педагогічного університету перетвориться на знамениту Диканьку і зачарує дивами й пригодами, які відбуваються у казкову «Ніч перед Різдвом»! Мистика, кохання, пристрасі вирують у цій прекрасній комедійній виставі, яка вразить всю родину! Приходьте отримати море задоволення на виставі «Ніч перед Різдвом» 4 січня о 18.00 у концертній залі педуніверситету. Квитки — від 200 грн. Купуйте собі та рідним на подарунки на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, філармонії, Офісі туризму Вінниці, готелі «Франція», креативних просторах «Артинов» і CHERDAK, магазинах «Метроном» і Rock-n-Roll, центрі розвитку Origami.

Зірки Цирку дю Солей 18 січня з льодовим шоу HARRY ON ICE

Зірки Цирку дю Солей 18 січня о 18.00 у театрі ім. Садовського з грандіозним льодовим шоу для всієї родини! Артисти будуть вражати майстерною акробатикою та змагатись із землею гравітацією! HARRY ON ICE — це унікальне шоу, що поєднує фізичний театр, цирк, магію та комедію, які втіляться на спеціально створеній льодовій арені. Вас підкорять унікальні костюми, ефектний відеоряд, інтерактив та дивовижна візуалізація, що дозволить зануритись у магічний всесвіт Джон Роулінг. Магія почнеться одразу зі входу в театральне фое. Через платформу 9 3/4 глядачі вирушать у подорож коридорами Хогвартса, а потім подолують Темного Лорда та попадуть на святковий бал. Квитки — від 450 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі, філармонії, Офісі туризму Вінниці, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, «Метроном»,

Арсен Мірзоян і Тоня Матвієнко 17 січня з великим спільним концертом

«Кульбаби» і «Вінні-Пух», «Ліхтарики» і «Джеральдіна»! Арсен Мірзоян і Тоня Матвієнко 17 січня з винятковим спільним концертом у Вінниці! 17 січня о 18.00 у театрі ім. Садовського почуємо, як фантастично гарно їхні унікальні голоси зливаються, грають новими барвами й доповнюють один одного. Будуть всі найкращі сольні хіти і приголомшливі дуєтні прем'єри, які ви почуєте першими. До спільного концерту одна з найкрасивіших пар української сцени готує величезну кількість сюрпризів. Зокрема, навіть у сценічному оформленні Арсен Мірзоян і Тоня Матвієнко відтворюють атмосферу свого реального подружнього життя. Постановте перед нами щирими і справжніми. Огорнуть кожного жагучою пристрастю і безмежною силою свого кохання! Квитки — від 380 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, філармонії, Офісі туризму Вінниці, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, «Метроном», Rock-n-Roll, центрі розвитку Origami.

«Як виростити чоловіка в домашніх умовах?» 19 січня

Яскрава вистава «Як виростити чоловіка в домашніх умовах?» з Ірмою Вітовською і Олексієм Гнатковським 19 січня о 19.00 у театрі ім. Садовського. Це неймовірна історія про любов і стосунки, чоловіків і жінок із тими особливими моментами, у яких кожна пара впізнає себе! Із гумором, зворушливими зізнаннями, блискавичною імпробізацією улюблених акторів і незабутнім спілкуванням зі всіма, хто буде у залі. Вистава «Як виростити чоловіка в домашніх умовах?» — хіт, що заслужено збирає аншлаги. Та унікальна комедія, яку хочеться переглядати знову і знову. Приходьте 19 січня о 19.00 у театр ім. Садовського за позитивом, романтикою і насолодою! Квитки — від 350 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, філармонії, Офісі туризму Вінниці, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, «Метроном», Rock-n-Roll, Origami.

Прем'єра «Апельсиновий пунш» 15 лютого

Вражаюча прем'єра «Апельсиновий пунш» з приміями українського театру і кіно: Віталіною Бібіл, Риммою Зюбіною та Оленою Узлюк! 15 лютого о 19.00 у театрі ім. Садовського нас чекає мелодраматичний блокбастер з чарівно-п'янкими нотками. Прониклива і щира історія про всіх українських дівчат у чарівному віці 50+! Наповнена сміхом, ностальгією і жіночою силою, яка вміє перетворювати досвід на мудрість, а минуле — на шанс розпочати все наново. Головні героїні — три прекрасні жінки за 50, які наважуються впустити у життя нові барви. Їхній курс — це оновлення! Зі смаком, що нагадує апельсиновий пунш: трохи кислий, трохи солодкий, але неймовірно живий. Разом із ними ми пройдемо шлях відкриттів, самоіронії і теплих відкриттів, де кожен крок супроводжується вічно молоді хіти Ірини Білик. Квитки (від 350 грн) купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах міста.

